

Avgust 2025 / Broj 1

ARENAFIGHT
BOKS | REVIJA



PREDSTAVLJAMO
NOVOG ŠAMPIONA

PAVLE

Sa fudbala na
krov Evrope

Sara
ĆIRKOVIĆ

Anđela
BRANKOVIĆ



DVE SRPKINJE
DVE SVETSKE TITULE

Sinaga jednog naroda

KRAJ

ALK

YOUR INVESTMENT
OUR PRIORITY



ALK



+382 68 811 000



office@alkrealestate.com



alk_realestate



ALK GROUP

TOTAL SQUARE FOOTAGE
30.036 m²

APARTMENTS OR FLATS
154

NUMBER OF FLOORS
11

PARKING SPACES
205



BOKS

REVIJA

**Specijalizovani
magazin o boksu**

Osnivač i izdavač:

Boksterski savez Srbije,
Beograd

Adresa:

Terazije 45, 11000 Beograd

Direktor:

Nenad Borovčanin

Glavni urednik:

Dragutin J. Bužić

Uredništvo:

Dušan Vasiljević,
Neda Miletić

Saradnici:

Tijana Vlahović,
Uroš Jakovljević,
Tamara Živković,
Nebojša Lazović

Tehnički urednik:

Branka Bužić

Medijski partneri:

Arena Fight,
Alo media system doo

Fotografije:

Dušan Milenković,
Srđan Aleksić,
arhiva Borba

Foto-agencija:

Profimedia

Štampa:

Rotografika, Subotica

Godina I,
broj 1 – avgust 2025.

Kontakt:

boksrevija@gmail.com

**Ovo izdanje se
distribuirá besplatno
i nije namenjeno prodaji.**



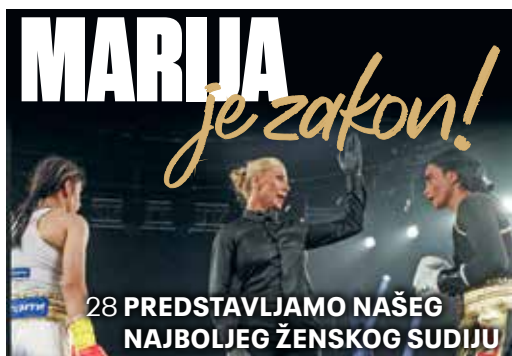
8 INTERVJU BROJA

Srbija ima mesto u vrhu
svetskog boksa!



**20 PODVIG KADETKINJA
I KADETA NA EP**

ZLATNA DEČA



MARIJA je zakon!

**28 PREDSTAVLJAMO NAŠEG
NAJBOLJEG ŽENSKOG SUDIJU**



BENEŠ

**40 SEĆANJE NA
ŠAMPIONA**



**50 BOKS
NA FILMU**

ROCKY

6 NEUTRALNI UGAO

Olimpijski boks
preživeo nokdaun

12 INTERVJU

SARA ĆIRKOVIĆ

Zlatni pojas za
novi početak

14 INTERVJU

ANĐELA BRANKOVIĆ

Svetsko zlato
branim svaki dan

16 REPORTAŽA

NOVI PAZAR

Dobili smo generaciju
za Olimpijske igre 2032!

18 BOKS U KRVI

PAVLE POPOVIĆ

Evropski šampion sa Drine

22 PREDSTAVLJAMO

BK KONSTANTIN

Kup je naš!

23 PREDSTAVLJAMO

BK SOMBOR

Titula, pa juriš na Evropu!

24 POSETA

BK CRVENA ZVEZDA

Zvezda, ponovo rođena

26 KOLAŽ

Azer na meču davio sudiju

32 REPORTAŽA

Tršić: Srpski šampioni
u profi spektaklu

34 KLADOVO

Ringovna oluja na Dunavu

36 KOLAŽ

39 VIP

Naomi stiže u Beograd

44 PROFI KUTAK

Usik stopama velikog Alija

46 SUPERSPEKTAKL

TEJLOR-SERANO

Ženski boks više nije isti

48 MEČ ZA PAMĆENJE

TRILA U MANILI

Ali-Frejzer: Ono kad se Bog
borio sa čovekom

52 DA LI STE ZNALI

53 NEŽNA STRANA BOKSA

Ko su ring devojke

54 GORE MREŽE

Šampioni u pelenama

Rastko Simić, bokserski prosvetitelj u Tršiću

U fokusu fotoaparata Srđana Aleksića našao se, po mnogima, najperspektivniji mladi srpski bokser - Rastko Simić. On je u svom drugom profesionalnom meču održanom početkom jula u Tršiću, rodnom mestu narodnog prosvetitelja i reformatora srpskog pisma Vuka Stefanovića Karadžića, pred brojnim navijačima, mahom njegovih sugrađana iz Loznice, savladao na poene u četiri runde Giorgija Umekašvilija iz Gruzije. *D. Vs.*



DVOSTRUKE ARŠINE IZ LOZANE

OLIMPIJSKI BOKS
PREŽIVEO NOKDAUN

Piše: DUŠAN VASILJEVIĆ

Dobra vest stigla je sredinom marta ove godine iz Švajcarske, sedišta Međunarodnog Olimpijskog Komiteta (MOK) - Lozane. Boks, nad čijom „glavom“ je visio „Damaklov mač“ gubljenja olimpijskog statusa, preživeo je nokdaun, i biće i dalje zastupljen na Letnjim olimpijskim igrama. Konkretno, biće u olimpijskom programu 2028. u Los Angelesu (Sjedinjene Američke Države).

Boks je uvršten u olimpijsku porodicu 1904. godine na Letnjim olimpijskim igrama u Sent Luisu (SAD) i od tada je bio konstantno u programu Igara, sve do Pariza 2024.

Međutim, posle Igara u Rio de Žaneiru (2016), u Brazilu, olimpijski status boksa doveden je u pitanje od strane Borda Međunarodnog olimpijskog komiteta. Obrazloženje ovakvog stava čelnika MOK-a usledio je posle, kako su naveli, ustanovljenih nepravilnosti u sudijskim odlukama na bokserskom turniru u Riju.

Iz MOK su od tadašnjeg rukovodstva Svetske amaterske bokserske asocijacije (AIBA), na čijem je čelu bio Kinéz Čing Kao Vu iz Kineskog Tajpeha, zatražili da „pročiste sopstvene redove“, što je ultimativno značilo da se kazne odgovorni za greške kod donošenja sudijskih odluka na Igrama u Rio de Žaneiru, ali i da se promeni kurs rukovođenja u AIBA.

Konkretno, iz MOK-a su tražili od rukovodstva AIBA da se sredi finansijsko stanje u poslovanju, regulišu mi-

lionski dugovi izraženi u dolarima, a pre svega uvede javnost u radu pri donošenju krucijalnih odluka za bitisanje olimpijskog boksa.

Konkretno, iz sedišta MOK-a odapeta je opasna „strelica optužbe“ na račun rukovodstva AIBA, kao izvora eklatantnog primera endemske korupcije. Zatraženo je da se pod hitno zavede red u AIBA, a odgovorni odstrane iz olimpijskog bokserskog sporta.

U to ime, MOK je preuzeo takmičarsku kontrolu na olimpijskim bokserskim turnirima u Tokiju (2021) i Parizu (2024), uz ultimatum čelnicima Svetskog amaterskog boksa da moraju da srede odnose u sopstvenoj kući, ili će u suprotnom biti izbrisani iz olimpijske porodice.

To se umalo i dogodilo. Iako je, u međuvremenu, Međunarodna bokserska asocijacija, koji su na Kongresu promenili ime iz AIBA u IBA, uspeali da se reorganizuju. Čing Kao Vu više nije bio na čelu organizacije, dugovi su vraćeni, finansije dovedene u red, uvedena javnost u radu i odlučivanju, a što je najvažnije, utvrđena je odgovornost pojedinaca za skandalozne sudijske odluke na Igrama u Rio de Žaneiru.

Ali, sve to nije bilo dovoljno čelnicima MOK da promene prilično tvrdokorne stavove prema IBA. Naprotiv, zaoštrili su odnose i privremeno suspendovali status IBA u olimpijskoj porodici (!?).

Takav, čini se, rigidan stav, iz MOK-a su pravdali „činjenicom“ da su u IBA

izvršili samo „kozmetičke promene“, i da se ništa krucijalno nije preduzelo da se iskoreni korupcija i uvede javnost u radu.

Pri tom, stekao se utisak, da iz MOK-a nisu priložili nijednu činjenicu u prilog tvrdnje da su njihove primedbe na račun rada u IBA - tačne.

Ostao je gorak utisak kod nepriestranskih ljubitelja boksa, da je odluka Borda MOK-a politički motivisana. Pre svega, zbog činjenice da je na čelu IBA, Rus Umar Kremlev, i rukovodstvo njemu odano u sprovođenju politike rukovođenja u Međunarodnoj bokserskoj asocijaciji.

Rukovodstvo MOK-a je u martu ove godine, privremeno priznalo pre dve godine osnovanu organizaciju Svetski Boks, koja je nikla kao pandan - IBA, na čijem je čelu Holanđanin Boris van der Forst.

Hoće li se ta odluka rukovodstva MOK-a ispostaviti ispravnom, pokaže vreme. Pre svega, zbog odnosa prema IBA, organizaciji pod čijim je rukovođenjem ispisana bogata i neizbrisiva istorija olimpijskog i svetskog amaterskog boksa.

Ljubiteljima boksa u Srbiji ostaje uteha što je olimpijski duh plemenite veštine sačuvan, i da će naše šampionke i šampioni, Sara Ćirković, Anđela Branković, Anastasija Lukajić, Rastko Simić, Jovan Nikolić, Omer Ametović, Almir Memić... imati priliku da se kvalifikuju i boksuju na Igrama u Los Angelesu 2028.

Najluksuzniji
PLANINSKI KOMPLEKS U REGIONU

Galens Invest je jedna od vodećih domaćih građevinskih kompanija sa velikim iskustvom i brojnim uspešnim projektima iza sebe. Tim posvećenih stručnjaka i saradnika sa višegodišnjim iskustvom predano radi sa željom da svaki projekat oslikava potpunu posvećenost kvalitetu i postavi najviše standarde u građevinskoj industriji u Srbiji i regionu.

Svoj niz uspešno realizovanih projekata, kompanija Galens nastavlja izgradnjom najsavremenijeg planinskog projekta - Hotel Jahorina Mountain Resort & Spa koji se nalazi na izuzetno atraktivnoj lokaciji, na samoj stazi Prača. Prostrane smeštajne jedinice u okviru hotela odlikovane luksuzan enterijer koji će gostima obezbediti maksimalnu udobnost tokom boravka. U okviru hotela goste očekuje i bogata ponuda sadržaja za sve uzraste, restorani i raskošan spa centar koji će upotpuniti boravak gostiju tokom cele godine. Hotel Jahorina raspolaže ograničenim brojem apartmana namenjenim za prodaju.



GALENS Invest

+381 66 033 222 | +387 66 033 222

KREMLEV

Umar

PREDSEDNIK IBA GRADI
NOVI POREDAK U
PLEMENITOJ VEŠTINI I
TO SA NAŠOM ZEMLJOM
U PRVOM REDU

SRBIJA
IMA MESTO
U VRHU
SVETSKOG
BOKSA!

Foto: IBA

Vi ste srce balkanskog boksa. Imate ogromnu tradiciju, ali i jednu posebnu energiju - taj inat, tu glad da se dokazujete. Sara Ćirković, kao šampion u IBA PRO, je primer toga. Naša vizija je jasna - boks mora da pripada bokserima

Piše: D. J. BUŽIĆ

P ostoje ljudi koji boks posmatraju kao sport. Postoje i oni koji u njemu vide biznis. A onda, tu je i Umar Kremlev - čovek koji u boks uvidi misiju. Od trenutka kada je seo na čelo Međunarodne bokser-ske asocijacije (IBA), poručio je da svet boksa mora da se promeni. Da bokseri više ne mogu da budu potrošna roba. Da ring mora da postane mesto poštovanja, a ne puko tržište.

Kremlev je 2020. godine pre-



Sa Vučićem često o boks

Koliko je za srpsku i rusku stranu važna saradnja u boks svedoči činjenica da je predsednik Srbije Aleksandar Vučić nekoliko puta već imao sastanke sa Umarom Kremlevim. Sretali su se više puta - u Beogradu, ali i u Moskvi, poslednji put i na paradi za Dan pobede. Svaki susret bio je više od protokola: razgovarali su otvoreno, kao ljudi koji dele istu viziju. Tema je bila jasna - kako dodatno

ojačati saradnju srpskog i ruskog boksa, kako stvoriti mostove za mlade sportiste, kako boks učiniti dostupnijim, čistijim, jačim. - Predsednik Vučić je neko ko ne gleda boks samo kao sport, već kao prostor za razvoj mladih ljudi. U našem razgovoru nije bilo politike - bilo je vizije, energije, konkretnih predloga. On razume šta znači ulagati u sport, i to se vidi u načinu na koji Srbija danas stoji u boks. Rekao sam mu tada: „Srbija može da postane regionalni centar boksa u Evropi“. I verujem da ćemo to zajedno ostvariti.

uzeo vođstvo IBA i odmah započeo reforme. Danas, njegove ideje nisu samo manifesti - pretvorene su u konkretne događaje, među kojima posebno mesto zauzima IBA PRO. Poslednji spektakl održan u Istanbulu, bio je

nešto što boks odavno nije imao - ozbiljan, glamurozan, ali istinski sportski događaj, bez promotera u senci, bez zakulisnih igara.

Kremlev ne priča mnogo - ali kada govori, svaka rečenica ima težinu. U intervjuu za BOKS REVIJU, iznosi poglede na IBA PRO, na boks u Srbiji, na ulogu sportista u novom sistemu, i budućnost koju gradi - bez kompromisa.

Kada danas, s distance, pogledate na događaj u Istanbulu - šta vam prvo prolazi kroz glavu?

- Prvo što osetim je ponos. To nije bio samo događaj. To je bio dokaz da boks može i mora da izgleda drugačije. Pokazali smo

Borovčanin je most između IBA i regiona

U više navrata Kremlev je istakao da predsednik Bokserskog saveza Srbije Nenad Borovčanin ima njegov lični i institucionalni respekt. Na događajima u Beogradu i Istanbulu, pred desetinama delegacija, javno ga je pohvalio kao jednog od najposvećenijih lidera u evropskom boks. - Borovčanin je čovek koji ima viziju, ima autoritet, ima poštovanje sportista. U Srbiji je podigao sistem, vratio boks u škole, u hale, na TV. IBA vidi Srbiju kao partnera upravo zbog ljudi poput njega - rekao je Kremlev. Dodao je i da je Borovčanin „most između IBA i cele regije“, jer poznaje mentalitet naših sportista i zna kako da ih podrži.



svetu da možemo da organizujemo spektakl koji poštuje sport i sportiste. Bez manipulisanja, bez nejasnoća. Samo ring, poštenje i srce. Istanbul je bio početak jedne nove ere.

Kako definišete IBA PRO?

- To je sistem koji stavlja borce u centar. Do sada su mnogi govorili da brinu o bokserima, ali su iza kulisa radili suprotno. IBA PRO nudi kontinuitet, stabilnost i dostojanstvo. To nije samo serija mečeva. To je životni put jednog sportiste, osmišljen tako da ga ne ostavi na cedilu kada završi karijeru.

Deluje da vam je lično veoma stalo do toga da boks vrati dostojanstvo borcima. Zašto?

- Zato što sam čitav život proveo uz borce. Znam šta prolaze. Znam koliko odricanja nosi svaki udarac u ringu. A znam i kako ih sistem ostavi čim padnu. Moj zadatak nije da vodim federaciju - moj zadatak je da štitim ljude koji svakog dana ulaze u ring. Ako to ne radim, onda nemam pravo da sedim ovde gde sedim.

Istanbul je bio prepun velikih imena. Kako ste ih okupili?

- Nismo ih okupili novcem, nego idejom. Oni znaju da gradimo nešto istinito. Oni su prošli kroz sisteme gde borac ima vrednost samo kod prodaje. Ovde su videli nešto drugo - platformu gde sportisti imaju glas, ulogu i poštovanje. I mnogi od njih žele da ostave trag i kao mentori mladima. To je najveće bogatstvo IBA PRO.

Naša šampionka Sara Ćirković već ima pojas u IBA PRO. Koliko je Srbija važna u ovoj priči?

- Srbija je srce balkanskog boksa. Ima ogromnu tradiciju,

Boks ne sme da bude - samo novac!

Kako gledate na budućnost boksa generalno?

- Budućnost je svetla, ako boks bude imao srce. Ako ga prepustimo samo interesima i novcu, izgubiće smisao. Mi radimo da ga vratimo ljudima koji ga vole. I verujem da ćemo uspeti. Jer imamo podršku pravih ljudi - onih što nose rukavice.



ali i jednu posebnu energiju - taj inat, tu glad za dokazivanjem. Sara je primer toga. Nenad Borovčanin kao predsednik saveza radi izuzetno. On ne priča mnogo - on radi. Mi u IBA znamo ko su naši pravi partneri. I Srbija to definitivno jeste.

Da li planirate da IBA PRO dođe i u Beograd?

- Apsolutno. Srbija to zasluži. Razmatramo nekoliko gradova, Beograd i Novi Sad su visoko na listi. Hoćemo da publika u Srbiji vidi kako izgleda pravi boks spektakl - ne šou program, ne TV biznis, već boks sa dušom. I to će se desiti uskoro.

IBA PRO deluje kao sistem koji ne samo da se širi, već

Ovo je Umar Kremlev

Rođen 1982. u Serpuhovu, Rusija, Umar Kremlev je bivši bokser i bokserski promotor koji je od 2020. godine na čelu Međunarodne bokserske asocijacije (IBA). Pre nego što je postao predsednik IBA, bio je generalni sekretar Ruske bokserske federacije i potpredsednik Evropske bokserske konfederacije (EUBC). Poznat je po reformskom pristupu boks - od rešavanja dugova organizacije, do modernizacije takmičenja, povećanja nagrada i uvođenja IBA PRO platforme. Njegova vizija uključuje stvaranje globalnog ekosistema koji objedinjuje amaterski, profesionalni i „bare-knuckle“ boks. Inicijator je brojnih međunarodnih foruma i aktivno ulaže u razvoj boksa u zemljama koje nemaju finansijsku podršku.

i menja pravila igre. Je li to cilj?

- Da. Mi ne napadamo stare sisteme. Samo ih prevazilazimo. Dajemo bokserima nešto novo - a oni biraju. Ako žele slobodu, stabilnost i poštovanje, naša vrata su otvorena. Ako žele da ih tretiraju kao robu, neka ostanu gde jesu. IBA PRO je alternativa, ali brzo postaje i norma.

Evo zašto gole pesnice...

Za mnoge je bilo neočekivano - otkud borbe golim pesnicama u sistemu IBA PRO?

- Sada gradimo ekosistem koji obuhvata amaterski boks, profesionalni boks i borbu golim pesnicama. Zašto „bare-knuckle“? Zato što je tu sve počelo. To je istorija boksa. Mi kao IBA želimo da regulišemo i tu disciplinu i pomognemo borcima koji se u njoj takmiče - jasan je Kremlev.



A šta je sa olimpijskim boksom? Može li IBA PRO da opstane paralelno?

- Mora. Naš cilj je da bokseri ne biraju između snova i života. Neka idu po medalje, ali neka imaju platu. Neka se bore za naciju, ali neka imaju ugovor. Sportista ne sme da bude siromašan da bi bio olimpijac. IBA PRO je most između velikih ringova i olimpijskog sna.

Za kraj, poruka mladima u Srbiji?

- Ne čekajte nikoga. Ni poziv, ni pomoć. Trenirajte, radite, verujte. IBA PRO je otvoren za svakog ko ima srce, rad i disciplinu. Srbija ima šampione. Samo treba da ih prepozna i da im da šansu. A mi ćemo biti tu kad dođe vreme.

IBA je dom za sve

Povodom glamuroznog događaja održanog u Istanbulu, promocije IBA Golden ere, Kremlev naglašava:

- Naš cilj je da svaki sportista zna da je IBA njegov dom. Gde god da se bokser nalazi, IBA će ga podržati. To je naš glavni zadatak. Takođe, svesni smo da je naša dužnost da stvorimo prilike za decu, koja kroz sport mogu da izgrade bolju budućnost za sebe i svoje porodice - poručio je Kremlev.

SARA ĆIRKOVIĆ (20) PIŠE ISTORIJU SRPSKOG BOKSA

ZLATNI POJAS ZA NOVI POČETAK

Od Pariza do Banjaluke, od nepravde do trijumfa - najbolja naša bokserka govori o prvom profi meču, povratku vere u ring i snovima koji idu do Los Anđelesa 2028.

Piše: D. J. BUŽIĆ

neponovljiva, zlatna - Sara Ćirković (20) piše istoriju srpskog boksa.

Dvostruka svetska i četvorstruka

evropska šampionka, već sada vlasnica devet velikih medalja u olimpijskom boks, nedavno je načinila novi iskorak u karijeri: ušla je u profesionalni ring i od-

mah osvojila IBA PRO titulu svetske šampionke.

U Sportskoj hali „Borik“ u Banjaluci, 27. aprila, savladala je dotad neporaženu Francuskinju Romane Mulai, pokazavši da je spremna za sve izazove.

Devojka iz Bratunca, sa radnom vizom u Zvorniku, sanja olimpijski podijum u Los Anđelesu 2028, ali i da ostavi upečatljiv trag u profi svetu.

Kako ste odlučili da tako brzo, posle uspeha u olimpijskom boks,

Foto: BK Obilić / Bojan Mitrović



Foto: BSS/Borislav Zdrinija

Dan za pamćenje

DATUM: 27. april 2025.

MESTO: Sportska hala Borik, Banjaluka

TITULA: IBA Pro profesionalna svetska titula u bantam kategoriji (do 53,5 kg)

PROTIVNICA U FINALU: Romane Mulai (Francuska), meč pobedila jednoglasno

zakoračite u profesionalni ring?

- Iskreno, bila je to velika i hrabra odluka. Svetsko prvenstvo u Nišu se tek završilo, a ja sam imala svega mesec dana da se pripremim za ogroman iskorak - deset rundi, a ne tri. Sve što prati profi meč donosi potpuno novu dimenziju. Ipak, želja je odmah postojala - idemo u profi! Naravno, moj trener Mirko Ždralo je dugo razmišljao, razmatrao sve aspekte i na kraju rekao: "Idemo, Saro"! Ispostavilo se da je to bio pun pogodak.

U tom debiju čekala vas je iskusna i dotad neporažena Francuskinja Romane Mulai?

- Meč je bio zaista kvalitetan. Znala sam je još iz olimpijskog boksa - imale smo skor 1:1. Ulazila sam s velikim poštovanjem, ali i verom u sebe. Ona je već imala

pet profi pobeda, a ja sam je pobedila u svom debiju. Mislim da to dovoljno govori o snazi tog duela i o značaju titule.

Koliko vam je ta borba značila i na ličnom planu, nakon svega što se desilo u Parizu i Nišu?

- Mnogo. Taj meč je za mene bio psihološki povratak. Preživela sam dve teške sudijske nepravde - prvu na Olimpijskim igrama u Parizu, a zatim i na Svetskom prvenstvu u Nišu. Posebno me pogodio poraz u Nišu, jer se dogodio kod kuće, tu gde sam verovala da je to nemoguće. Mnogo smo radili i kada ne odlučuje to ko je bolji, već nešto drugo - razočaranje je ogromno. Zato mi je ta pobeda u Banjaluci bila više od sportskog trijumfa. Tamošnja publika me je nosila, veliko hvala i ljudima iz Bratunca i Zvornika koji su došli da me podrže.

Ždralo: Sara je simbol ženskog boksa!

Ako iko poznaje Saru onda je to Mirko. A evo kako je selektor Ždralo vidi: - IBA profesionalni pojas koji je Sara osvojila plod je njenog rada, karaktera i šampionskog duha. Godinama gradimo njen put zajedno sa klubom i celim timom. Ona zaista živi boks - to nije samo sport, to je njen život. Prva je bokserka u Srbiji sa ovako velikim rezultatima, ali ja verujem da je tek na početku.



Kakvi su vam naredni planovi na profesionalnoj sceni?

- O svemu odlučuje moj trener. Mirko vodi moju karijeru i u potpunosti mu verujem. Plan je da do kraja godine imamo dva ozbiljna pripremna kampa. U fokusu su Olimpijske igre, ali će Mediteranske igre biti odličan test i korak ka daljim ciljevima.

Reprezentacija ostaje prioritet?

- Naravno. Nastup za Srbiju je za mene ogroman ponos. To je čast koju svaki sportista sanja. Reprezentacija je deo mene i moje karijere, neodvojiva od svih mojih planova. Imaću pripreme i turnire sa nacionalnim timom i radujem se svakom okupljanju.

2020.
Juniorsko EP
- Srebro

2021.
Omladinsko EP
- Srebro

2022.
Omladinsko EP
- Zlato (najbolja bokserka)

2022.
Omladinsko SP
- Zlato

2023.
EP U22 - Zlato
(najbolja bokserka)

2024.
Seniorsko EP - Zlato
(najbolja bokserka)

2024.
Izborena viza za Olimpijske igre u Parizu

2024.
EP U22 - Zlato
(najbolja bokserka)

2025.
Seniorsko SP
- Bronza

2025.
IBA Pro svetska titula

ANĐELA BRANKOVIĆ, AKTUELNA ŠAMPIONKA
PLANETE U PERO-LAKOJ KATEGORIJI

SVETSKO ZLATO BRANIM SVAKI DAN

Puno lepih stvari mi je donela titula iz Niša, ali sad imam obavezu da potvrdim kvalitet i u budućnosti

Prošlo je pet meseci otkako je fantastična Anđela Branković osvojila titulu prvaka sveta na Šampionatu u Nišu, a za BOKS REVIJU priča koliko joj je ovo prestižno priznanje promenilo život i kakvi su joj planovi za budućnost.

Kao i uvek, iskrena, otvorena, s puno strasti govori o boksu.

Piše: D. J. BUŽIĆ

Za početak - šta se promenilo od marta 2025. godine?

- Najviše bih volela da se ništa ne menja, da zauvek ostanem svetska prvakinja - uz osmeh će Anđela. - Naravno, znam da je to nemoguće i da je potrebno još više truda i rada da bi se ostalo na vrhu, pa ispada da svaki dan treninzima i odnosom prema boksu, i sopstvenom telu, branim tu titulu. Kako vreme prolazi postajem sve svesnija šta smo napravili. I uživam u tome. Ujedno, nastavljam tamo gde sam stala.

Foto: BK Obilić/Bojan Mitrović



Dan za pamćenje

OSVAJAČICA ZLATA NA SP: 16. mart 2025.
MESTO: Hala "Čair", Niš, Srbija
TEŽINSKA KATEGORIJA: 54-57 kg (pero-laka)
PROTIVNICA U FINALU: Punravi Ruenros (Tajland)

Šta vam je donela titula šampiona planete?

- Puno lepih stvari. Otvorila su mi se mnoga vrata. Lakše dolazim do internacionalnih kampova, osećam uvažavanje ljudi iz Saveza. U julu sam bila gošća spektakularnog IBA događaja i Golden ere u Istanbulu, imala sam privilegiju da izbliza vidim Tajsona Fjurija i Terensa Kraforda, jednog od mojih omiljenih boksera. Na kraju, u materijalnom smislu sad bolje prolazim, a kao vrhunac predstavlja obećanje čelnika BSS da ću dobiti stan za osvojeno zlato na Svetskom prvenstvu. Ukratko, lakše se diše. U Novom Sadu punim baterije za nove podvige.

Koliko vam nedostaje Zvornik?

- Iskreno, dosta! Prijala mi je ta mirnoća grada, rad sa trenerom Mirkom Ždralom, druženje i treninzi sa Sarom Ćirković, ali bez obzira što sam promenila adresu i vratila se u rodni Novi Sad iz milion nekih razloga, imamo dogovor da nastavimo uspešnu saradnju, pre svega kroz reprezentaciju. U međuvremenu pravim svoj stručni tim, od trenera do lekara.

Koji su vam planovi u bliskoj budućnosti?

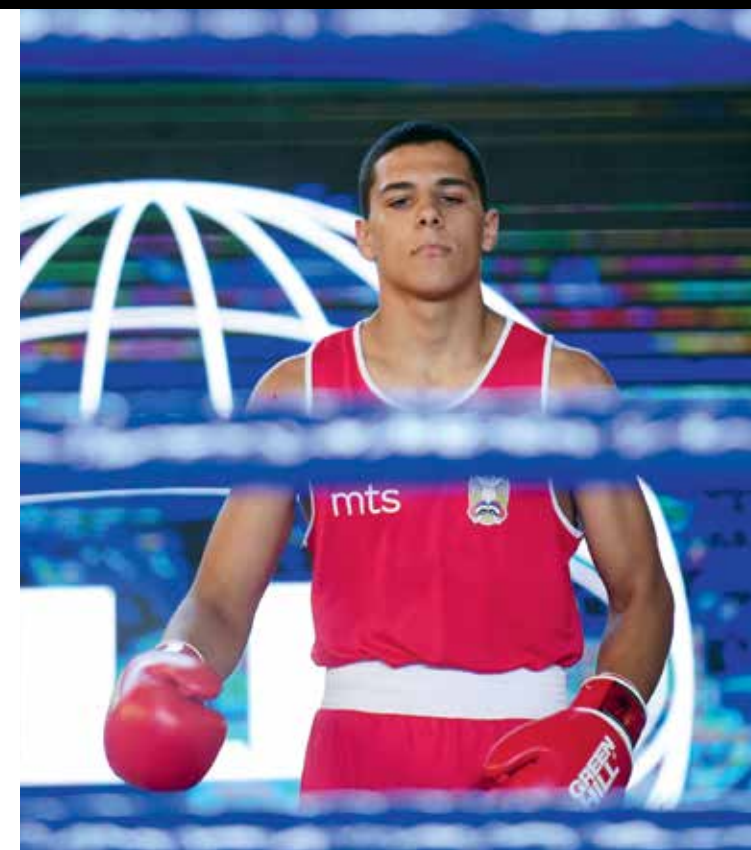
- Pre svega da zadržim status reprezentativke Srbije. To što sam šampionka sveta ne sme da me uspava. To zlato jeste veliki mo-

Spremna sam i za profi ring

Bili ste deo IBA PRO projekta u Istanbulu, kao gost, ali možemo li vas očekivati i u profi ringu? - Oduvek sam bila za to da se oprobam i u profi konkurenciji. Ukoliko me pozovu, ja sam tu, jedva čekam. Sara je već boksovala za IBA PRO, bila sam joj sparing partnerka, pa sam i na taj način osetila šta profi donosi. To je nešto što mi se sviđa, nešto u čemu bih volela da se oprobam i da uz amaterski boks uporedo krenem i sa profesionalnom karijerom. Boks obožavam, u bilo kom obliku - jasna je Anđela.



tiv, ali ono sa sobom nosi ogromnu obavezu. Ženski boks je u ekspanziji, ali to znači da konkurencija postaje sve žešća. I naravno, Olimpijske igre u Los Angelesu 2028. predstavljaju ogroman izazov. Do tada, učestvovaću na međunarodnim turnirima, već sam nastupala u Grčkoj, čekaju nas Mediteranske igre sledeće godine i jedva čekam sve te nove prilike za dokazivanjem. U međuvremenu idem na kamp u Hrvatsku, da pomognem Sari Beram da se spremi za Svetsko prvenstvo pod okriljem World Boxinga. Unapred se radujem i poseti Rusiji krajem godine - kaže Anđela Branković, srpska heroína.



U NOVOM PAZARU PROMOVISANA BUDUĆNOST

PRVA RUNDA ZA BRIZBEJN

DOBILI SMO GENERACIJU ZA OLIMPIJSKE IGRE 2032!

Reprezentativac Srbije Pavle Popović osvojio je zlatnu medalju u kategoriji do 46 kg i dobio pehar namenjen najboljem bokseru juniorskog (U-16) šampionata Evrope

Reprezentacija Rusije ekipno je najuspešnija sa 26 medalja, 20 zlatnih i po tri srebrne i bronzane, računajući mušku i žensku konkurenciju. Srbija je zauzela četvrto mesto sa jednom zlatnom, dve srebr-

ne i pet bronzanih, iza Rusije (26-20-3-3), Jermenije (16-2-9-5) i Azerbejdžana (13-1-4-8), u konkurenciji 19 reprezentacija i 164 takmičara i takmičarki.

Pavle Popović, mladi Lozničanin iz Bokserskog kluba Konstantin, od stručnog žirija Evropske bokserske konfederacije (EUBC) proglašen je najboljim borcem prvenstva. Međutim, jači je uti-

sak da će Pavle, kad za to dođe vreme, sigurno da bude oslonac seniorske selekcije. Popović je u finalu pobedio odlukom sudija 4:1 predstavnika Jermenije Surena Bablumbjana.

Srebrne medalje za Srbiju osvojili su Tarik Rašljanin (do 63 kg) i Andrija Trajković (do 70 kg), a bronzane Zejd Gicić (+80 kg), Jovana Damjanović (do 57 kg), Jovana Devetaković (60 kg), Mirjana Mastilović (63 kg) i Anđelina Miletić (70 kg).

Posebno je muški deo tima Srbije delovao dobro u ringu. Reč je o dečacima, koji bi uz pravilan rad i sportski razvoj, mogli da budu uzdanice reprezentacije u olimpijskom ciklusu od 2028. do 2032. godine, posle Igara u Los Anđelesu, to jest, za najveću svetsku smotru sporta u australijskom gradu - Brizbejnu. **D. Vs.**



Bajramović: Boks na ponos Novog Pazara

Evropski šampionat s velikom pažnjom i uživanjem uživo su pored Nenada Borovčanina, predsednika BSS, ispratili i predsednik Nadzornog odbora BSS Adnan Bajramović, predsednik EUBC Joanis Filipatos i gradonačelnik Novog Pazara Nihat Biševac. - Pre dve godine bio je samo san da održimo Evropsko prvenstvo u našem gradu, a sada smo ostvaili taj san i zbog toga sam presrećan. Zahvalio bih se svima koji su pomogli da se ovakav događaj održi u Novom Pazaru - rekao je Bajramović.



POPOVIĆ POSTAO ZVANIČNO NAJBOLJI BOKSER
STAROG KONTINENTA U JUNIORSKOJ KONKURENCIJI

PAVLE

EVROPSKI ŠAMPION SA DRINE

Piše: D. J. BUŽIĆ

Srbija je na Evropskom prvenstvu za juniore u Novom Pazaru dobila plejadu mladih boraca za budućnost, ali se jedan momak posebno istakao.

Pavle Popović (15) iz Loznice - novi je evropski šampion u kategoriji do 46 kilograma.

Njegova priča je u startu više od sporta - to je priča o detinjstvu u kopačkama i sportskom sazrevanju u rukavicama. Zlatni dečko srpskog boksa nam govori o borbi, ljubavi, odricanju i porodičnom nasleđu.

Pet dana nisam znao gde sam

Priznaje da mu je tek petog dana po osvajanju titule šampiona Evrope postalo jasno šta je, zapravo, uradio.

- Momenat kada mi sudija posle finala podiže ruku uvis pamtiću zauvek. Bio sam prešrećan i kad se zavijorila srpska zastava, kada sam kroz suze zapevao himnu "Bože pravde". Ali tek pet dana kasnije sam postao svestan da sam ja evropski šampion - iskreno će Pavle, biser lozničkog Konstantina.

Imao sam fudbalske snove

U boks je ušao 2020. godine, a do danas je odradio čak 77 mečeva i pobedio u 66. Ipak, njegov sportski put počinje u fudbalskom dresu.

- Počeo sam sa sedam godina u FK Pčelinjo, pa nastavio u FK Loznica. Igrao sam desno krilo - imao sam brzinu, izdržljivost, maštao sam o karijeri u Partizanu! Ali kad sam počeo da treniram boks,

Fotografije: Dušan Milenković



brzo sam shvatio da je to ono pravo. Oduvek me je privlačila viteška borba, a van ringa se nikad nisam potukao - kaže mladi šampion.

Otac mi je bokser

Pavle je sin nekadašnjeg boksera i kapitena BK Loznica Saše Popovića, pa je negde i bilo logično da fudbalski teren zameni ringom.

- Tata u početku nije želeo da se bavim boksom. Možda zato što sam nizak. Međutim, kad se stvar otela kontroli nije

imao kud, prihvatio je da mi bude trener. I već prvog dana mi je usadio čuveni moto: „U pobedi se ne ponesi, u porazu se ne ponizi!“ Toga se i pridržavam. Bio mi je trener u Vukovima sa Drine, gde sam proveo prve četiri godine, a sada radim sa Robijem Nemom u Konstantinu. Njima, kao i Vuku Milisavu Simiću, ali i predsedniku Nenadu Borovčaninu, dugujem mnogo.

Odrastanje uz Simiće

U porodici Popović sport je oduvek bio način života. Boks je postao neizostavni deo detinjstva...

- Porodični smo prijatelji sa bokserskom familijom Simić. Moj tata i Micko, poznaju se dugo, boks ih je povezao. Sad boks povezuje i mene sa Lukom Simićem, Rastkovim rođenim bratom. S Lukom sam najčešće sparingovao u pohodu na evropsku titulu. Ispade da nam je svima boks u krvi.

Moj desni aperkat

O svom stilu boksa, učenik srednje Ekonomske škole u Loznicima, priča:

- Pre svega sam fajter, ali mogu da se prilagodim svakom protivniku. Desni aperkat je udarac kojim rešavam sve. Volim da gledam Džervontu Dejvisa, od domaćih boraca izuzetno cenim Rastka Simića. Njih dvojica su mi uzori u ringu.



Treća godina sa Jovičićem

U srpskom timu imao je odličnu podršku.

- Trener Bane Jovičić je sa mnom već tri godine u reprezentaciji. Verujem mu do kraja. Kad je selektor neko ko zna da vodi i razume te, to mnogo znači. Dugo smo se pripremali za ovo zlato, ali vredelo je. Sad ciljamo Olimpijske igre!

LIČNA KARTA

Ime i prezime: Pavle Popović
Datum rođenja: 20. 9. 2009.
Mesto rođenja: Loznica
Klub: BK Konstantin
Visina: 165 cm
Težina: 46 kg

SAŠA POPOVIĆ - OTAC NA SLUŽBENOM PUTU:
Došlo mi je da bacim televizor kroz prozor kamiona



Dok je Pavle Popović osvajao zlatnu medalju i pesnicama se penjao na krov Evrope, njegov otac Saša - nekadašnji šampion, danas profesionalni vozač, nervozno je menjao frekvencije signala negde između Mančestera i Liverpula. U kabini Skanijinog tegljača od 40 tona, preko Smart TV-a ponetog iz Srbije, gledao je borbu života svog sina. I plakao. I slavio. I galamio na ekran.

- Već godinu dana vozim po inostranstvu. Smart TV sam poneo iz Srbije, znajući da će Arena Fight prenositi uživo juniorsko EP, ali umalo TV nisam bacio kroz prozor kamiona. Mučio me je signal dugo, ali sam nekako uspeo da ispratim Pavlov meč za titulu! Nervirao sam se, ali nisam strepeo. Znam koliko je rada uložio. Na prvom odmoru u Francuskoj, kada sam se pribrao, počastio sam kolege kamiondžije, znane i neznane. Tako je to kad vam je sin šampion Evrope! Srce mi je sad kao cela Srbija, ma, veliko kao Velika Britanija!

Saša je inače skoro 20 godina imao uspešnu boksersku karijeru, branio je boje Obrenovca, Crvene zvezde i Loznice, višestruki je prvak svih Jugoslavija, SCG, nosio je i dres reprezentacije, ali priznaje da do rođenja Pavla 10 godina boks nije mogao da gleda.

- Bilo mi je dosta svega, previše razočarenja, nepravdi, ali se dolaskom Nenada Borovčanina sve promenilo. A kada sam video koliko Pavle voli boks, nisam mogao da ostanem po strani. Idemo dalje, ovo je samo novi početak - u dahu će Saša Popović.

NA ZLATIBORU ODRŽANO PRVENSTVO EVROPE
ZA DEVOJČICE I DEČAKE UZRASTA DO 14 GODINA

ZLATNA deca

Mia Topić najbolja bokserka! Šampionsku
titulu osvojio i Viktor Majstorović

Fotografije: Dušan Milenković



ŠAMPION EVROPE: VIKTOR MAJSTOROVIĆ



SELEKTORSKI TANDEM IZ SNOVA: BRANISLAV JOVIĆ I MIRKO ŽDRALO SA ANABELOM TODOROVIĆ



BRONZA:

VUKAŠIN DINIĆ

Sve naše madalje

ZLATO

Mia Topić (57 kg)
Viktor Majstorović (75 kg)

SREBRO

Anabela Todorović (48 kg)
Todor Lučić (54 kg)
Dragan Todorović (70 kg)

BRONZA

Anja Puđa (46 kg)
David Simić (42 kg)
Miloš Tijanić (63 kg)
Vukašin Dinić (80 kg)
Maksim Kovačević (40 kg)



SREBRO: TODOR LUČIĆ



BRONZA:
ANJA PUĐA



SREBRO:
DRAGAN TODOROVIĆ

Piše: DUŠAN VASILJEVIĆ

Mia Topić, šampionka Starog kontinenta u kategoriji do 57 kg, proglašena za najbolju takmičarku EUBC Šampionata na Zlatiboru, a pehar joj je uručio Adnan Bajramović, predsednik Nadzornog odbora Bokserskog saveza Srbije.

Najbolji bokser Šampionata je Lasin Ibrahimov, kadetski reprezentativac Rusije, koji je osvojio zlatno odličje u kategoriji do 40 kg.

Na osnovu broja osvojenih medalja, najbolja ekipno je selekcija Rusija, ispred Azerbejdžana i trećeplasirane Jermenije. Srbija je osvojila 10 medalja, dve zlatne, tri srebrne i pet bronzanih.



ŠAMPIONKA EVROPE: MIA TOPIĆ

Takmičenje u Sportskoj hali Čajetina proteklo je u veoma zanimljivim borbama tokom svih

pet takmičarskih dana. Srbija i naš bokserski Savez, na čelu sa predsednikom Nenadom Borov-



MUJO BAJROVIĆ I MINISTAR ZORAN GAJIĆ

Ministar uz boksera i bokserke

Ministar sporta Zoran Gajić prisustvovao je finalu EP i tom prilikom se obratio prisutnima i čestitao Bokserskom savezu Srbije na odličnoj organizaciji. Ministar Gajić je i ranije puno puta pružao podršku i pomoć našim bokserima.

čaninom, pokazao se kao odličan domaćin inostranim gostima.

Baš kao što je to bio slučaj i na ranije održanim velikim takmičenjima u našoj zemlji, poput Svetskog prvenstva u muškoj konkurenciji u Beogradu 2021, Planetarnom šampionatu za žene ove godine u Nišu, ili na

Evropskom seniorskom prvenstvu za muškarce i žene prošle godine u glavnom gradu Srbije.

Na Evropskom šampionatu na Zlatiboru nadmetali su se kadeti i kadetkinje iz 20 evropskih reprezentacija, sa 161 učesnikom i učesnicom, 44 u ženskoj konkurenciji i 117 u muškoj.



BRONZA:
DAVID SIMIĆ



BRONZA:
MAKSIM KOVAČEVIĆ



SREBRO:
ANABELA TODOROVIĆ

BK KONSTANTIN USPEO DA SAČUVA KRUNU U NAJMASOVNIJEM TAKMIČENJU SRBIJE

KUP je naš!

Dragoslav Lukić, predsednik i osnivač kluba, najavljuje još veća sportska ostvarenja



KLUB OSNOVAN U ČAST DEČAKA KOJI JE 16. JANUARA 2023. PREMINUO POSLE OPERACIJE

NAJVEĆI USPEŠI

KUP SRBIJE

Dvostruki osvajači (2024. i 2025)

BALKAN OPEN LIGA

Šampioni (2025)

REGIONALNA LIGA VOJVODINE

Šampioni (2023. i 2024)

va, svojevremeno proglašen i za najboljeg sportskog radnika Loznice, naglašava da je samo par meseci po osnivanju BK Konstantin na Pojedinačnom šampionatu Srbije imao prvaka, viceprvaka i tri bronzana boksera.

Svakako, najponosniji su na 16-godišnjeg Pavla Popovića, novog šampiona Evrope u junior-skoj konkurenciji.

- Ponosni smo na našeg Pavla, na našu Loznicu i Srbiju i od nas očekujte velike uspehe i u budućnosti. Imamo blizu 100 dečaka i devojčica u klubu, animiramo i boksera po osnovnim školama. U BK Konstantin s bokserima vredno rade glavni trener Robi Nema i njegovi pomoćnici Miroslav Lukić i Nemanja Tovarović. Imamo odličnu atmosferu i želimo da postanemo konkurentni klubovima koji postoje i po 60-70 godina. Za sada nam dobro ide - ponosno će Lukić.



Fotografije: BSS

Piše: D. J. BUŽIĆ

Najmlađi klub iz Loznice beleži meteorski uspon kakav se retko viđa.

BK Konstantin, osnovan 3. marta 2023, posle samo dve godine postojanja već je dvostruki osvajač Kupa Srbije, dvostruki šampion Regionalne lige Vojvodine i Prvak Balkan Open lige.

Oni dolaze

Pored Petra Popovića, osvajača zlata na EP za juniore u Novom Pazaru, medalje za BK Konstantin na raznim takmičenjima već osvajaju Miloš Tijanić, Ognjen Komarčević, Dimitrije Lukić...

Za sve to Dragoslav Lukić, predsednik i osnivač BK Konstantin, ima objašnjenje:

- Desilo se nešto u šta sam čvrsto verovao, a to je da se energija Boga i mog pokojnog unuka ne mogu pobediti!

Dugogodišnji sportski radnik i član Uprave BK Loznica (od 2001. do 2023) pojašnjava da je povod za osnivanje kluba BK Konstantin, zapravo tragičan događaj kada mu je 2023. preminuo unuk.

- Ovim dokazujemo da smrt nije kraj života i svima u klubu nam je želja da se ime Konstantin još dugo, dugo pominje - evo, sada i kroz sportska ostvarenja i trofeje - govori za BOKS REVIJU inženjer Dragoslav Lukić.

Čovek pun energije i plano-

BK SOMBOR NASTAVLJA SA VANSERIJSKIM REZULTATIMA



Fotografije: BK Sombor

TITULA pa juriš na Evropu!

Svi bi danas hteli da budu kao Sombor, ali kopije nikad nisu ni približne originalu - u svom stilu će Stojan Knežević

BISERI KLUBA

JOVAN NIKOLIĆ

Šampion Evrope

Šampion Balkana

*Pulen trenera Zorana Bačulova

OMER AMETOVIĆ

Bronzani na EP

Šampion Balkana

Višestruki prvak države

RADE JOKSIMOVIĆ

Bronzani na EP

Srebrni na Balkanskom prvenstvu

Šampion države

NAZIF SEJDI

Bronzani na EP (U22)

Višestruki prvak države

DRAGANA JOVANOVIĆ

Šampionka Balkana

Bronzana na EP (seniorke)

Bronzana na SP (seniorke)

SARA MILKOVIĆ

Bronzana na EP (seniorke)

Piše: D. J. BUŽIĆ

Sombor je osnovan daleke 1947, ali u narednih 69 godina nije osvojio nijedan trofej. Sve do pojave Stojana Kneževića, predsednika i prvog trenera kluba, koji od 2016. pravi bokserska čuda.

Stole je sa muškom ekipom stigao do treće titule šampiona



OMER AMETOVIĆ I NAZIF SEJDI SA TRENEROM STOJANOM KNEŽEVIĆEM

SOMBOR RADNIČKI 8 6

57 kg: Nikola Bogatinoski - Luka Mihajlović 2:0; 63,5 kg: Jovan Žikić - Stefan Camović 2:0; 67 kg: Uroš Čingelić - Dimitrij Goboreno 0:2; 71 kg: Vladimir Beriša - Nikola Jovičić 0:2; 75 kg: Antonio Biset - Dimitrije Andrejević 2:0; 80 kg: Veljko Ristić - Sandro Poletan 0:2; 92 kg: Milisav Savić - Lazar Lazarević 2:0.

države pobedom nad Radničkim (8:6) u finalu plej-ofa Arena Fight lige. I to u hičkokovskoj završnici. U poslednjem meču, gde je titula bila ulog, Milisav Savić je u kategoriji do 92 kilograma bio bolji od Lazara Lazarevića.

- Uz čestitke rivalu, u BK Sombor smo svi srećni i zadovoljni, srca punog ponosa. Iza svega stoji veliki rad, veliko odricanje, stoji ljubav prema ovom sportu, klubu, gradu. Sad želimo da se dokazemo i u Evropi, u „BoxingONE Championship“, u kojoj ćemo od oktobra učestvovati uz pomoć i podršku Nenada Borovčanina, predsednika BSS i grada Sombora - kaže Stojan Knežević.

Nekadašnji dvostruki viceprvak Vojvodine i bokser Partizana, danas alfa i omega BK Sombor, s ponosom ističe da je prošla sezona bila najtrofejnija u istoriji ovog kluba, ali i šire.

- To što smo tada uradili vredno je Ginisa! Pet seniora BK Sombor uzelo je evropske medalje, imali smo pet seniorskih šampiona Balkana, dva omladinska prvaka Balkana i jedno juniorsku bronznu na EP. To nikad niko više neće uspeti da ponovi. Svi bi danas hteli da budu kao BK Sombor, ali kopije nikad nisu ni približne originalu - u svom stilu će Stole.

BOKS REVIJA NA MARAKANI, NA MESTU GDE SE PREPLIĆU SLAVNA PROŠLOST, BOLAN PAD I VELIČANSTVENI USPON



ZVEZDA

Ponovo rođena

Piše: D. J. BUŽIĆ

Marakana. Kuća šampiona. Spuštamo se stepenicama duboko ispod svodova fudbalskog hrama, u bok-serski rudnik zlata.

Tu dole, na mestu skrivenom od svetlosti reflektora, prolazimo kroz uzan hodnik i po zvucima udaraca u džak naslućujemo da smo na korak od mesta stvaranja.

Otkrivamo salu u kojoj treniraju naslednici velikih asova, ponos škole koja traje od 1945. godine.

Tik uz vrata - grb slavnog kluba, trenažni ring i velika ogledala u kojima mladi borci vide ponos, slavu i istoriju i zvezdanu budućnost.

Energija mladosti pršti na sve strane. Ovde se ne trenira samo telo, već i čast.

- Ovo je čast, ovo je obaveza. Nosiš Zvezdin grb na grudima - moraš da udaraš jače, da trčiš brže i da sanjaš veće - kaže nam naš domaćin Aleksandar Nikolić, generalni direktor kluba.

Zlatna era

Usput zatičemo crno-bele fotografije starih asova i tako nadahnuti vraćamo se u prošli vek.

- Zlatne godine BK Crvena zve-

zda bile su kada su Džakula, Dimić i ekipa doneli tri titule ekipnog šampiona SFRJ. Ipak, trofeji su u jednom trenutku počeli da zaobilaze ovo mesto. Usledilo je veliko zatišje, pa je velika Crvena zvezda počela da tavori po nižim ligama i dugo, predugo nije uspevala da se oporavi.

Početak kraja

Na pitanje - "šta se desilo", dobijamo brz odgovor:

- Imali smo mi dobru ekipu koja je boksovala do raspada zajedničke države, međutim, samo je Zoran Kiza Manojlović uspevao da nas nekako drži na nogama. Napravio je veliki uspeh u pojedinačnoj konkurenciji. Bio je petostru-

UPRAVA

PREDSEDNIK:

Vladan Miketić

GENERALNI DIREKTOR:

Aleksandar Nikolić

GENERALNI SEKRETAR:

Jovan Ristanović

TRENERI:

Miodrag Radić

Aleksandar Nikolić

Dejan Slavujević

ki prvak Jugoslavije, ali i šampion sveta u WBN verziji u teškoj kategoriji. I onda - tama. Tek poneki bljesak.

Muški povratak

Dok pričamo o burnoj prošlosti, pogled nam se zadržava na velikoj uramljenoj fotografiji. Ovog puta je slika - u koloru. Jasno piše: Crvena zvezda - šampion Regionalne lige 2022. godine. Na njoj dva barjaka - srpski i onaj klupski, crveno-beli.

- To finale u Skoplju i ta titula, definitivno predstavljaju novi početak BK Crvena zvezda. Nedugo pre toga, brigu o slavnom klubu preuzela je nova uprava na čelu s predsednikom Vladanom Miketićem. Kao prvi rezultat stigla je titula prvaka Regionalne lige. Verovali ili ne - bio je to prvi Zvezdin ekipni trofej posle 52 godine! Nastavili smo silovito i osvajanjem trećeg mesta u Kupu šampiona u Krasnodaru čitavoj Evropi i svetu objavili - Zvezda se vratila!

I dame za čast

- Na sve to naša seniorska žen-

ska ekipa postala je šampion Srbije 2023, a omladinska škola je doživela renesansu. Crvena zvezda je dve godine zaredom apsolutni šampion Beogradske lige. Danas u ovoj sali treniraju juniorka Mirjana Mastilović, osvajačica dve medalje na EP.

Deca od zlata

I tu nije kraj...

- Kadet Maksim Kovačević je dvostruki šampion Srbije i osvajač medalje na EP, Strahinja Filić je prvak države i viceprvak Gimnazijade. Tu su još Lazar Nikolić, koji je do sada bio vicešampion Srbije i prvak Beograda, Arandel Vujičić, šampion Beograda - inače mlađi brat našeg seniora Ognjena Vujičića, osvajača regionalne lige. Omladinski reprezentativac Ognjen Vučićević je šampion Srbije, osvajač Zlatne rukavice, vlasnik Zlatne čivije, bronzani sa Prvenstva Balkana. Šta reći za Veljka Ražnatovića i njegovu bronzu sa EP u Beogradu... Dimitrije Andrejević nastupao je na EP do 22 godine. Tu su još Sanja Marković, Jovana Marović, Andrija Bursać, Ostoja Drulović, Dule Radenković, Petar Vinkelman, Đorđe Petrović... Imamo istoriju, imamo znanje, imamo borce. I zato se spremamo da otmemo ono što nam pripada - završava Nikolić kao da udara u gong.

I dok izlazimo iz sale, čujemo kako vreća puca pod udarcima. Zvuk koji u sebi nosi prošlost i budućnost. U istom trenutku. Pod istim krovom. Na Marakani.

NAJPOZNATIJI
TRENERI

TOMA
STANISAVLJEVIĆ

ALEKSANDAR
ŽIVANOVIĆ

STEVAN
ENGBERTH

BOGDAN
MILINKOV

BRUNO
HRASTINSKI

BRANKO
DIMIĆ

OVO JE ZVEZDA

*Prvu sekciju BK Crvena

zvezda osnovao je Toma

Stanisavljević 1945. godine

*Klub je primljen u Sportsko

društvo Crvena zvezda

1952.

*Tri puta šampioni SFR

Jugoslavije 1967 / 69 / 70.

*Šampioni Regionalne Lige

2022. godine i treći u KEŠ

*Ženska seniorska ekipa

šampion 2023. godine

NAJPOZNATIJI BOKSERI

MILIVOJ BULAT

(Bronza na EP 1951. u Milanu)

BRANISLAV PETRIĆ

(Srebro na EP 1963. u Moskvi,

prvak Balkana 1966.)

BOGOLJUB KAHIRMAN

(Šampion Jugoslavije, Zlatna

rukavica)

ŽIVORAD JELESIIJEVIĆ

(Bronza na EP)

JOVAN DŽAKULA

(6 puta šampion SFRJ,

šampion Švedske, Zlatna

rukavica, Zlatni pojas)

ZORAN MANOJLOVIĆ

(5 puta šampion Jugoslavije,

profi prvak sveta u WBN)

NENAD MARIĆ

(Šampion Jugoslavije i osvajač

Zlatne rukavice)

VAHID ABASOV

(Šampion Srbije, šampion

Evrope 2022, bronzani sa EP

2024. u Beogradu)

SADAM MAGOMEDOV

(Šampion Srbije, bronzani sa

EP 2024. u Beogradu)

VELJKO RAŽNATOVIĆ

(Bronzani sa EP u Beogradu

2024)

BRANKO DIMIĆ

(Šampion Jugoslavije)



Fotografije: BK Crvena zvezda

Fleš VESTI

**Moskvom odzvanjalo:
Kosovo je Srbija!**



Srpski reprezentativac Aleksej Šendrik (21) obradovao nas je 19. jula novom profi pobedom u Moskvi. Aleksej je pobedio Tihona Netesova (12-10, KO 4) u kategoriji do 67,7 kg i nastavio da niže sjajne partije i trijumfe. Tokom same borbe i nakon pobeđe Šendrika u međunarodnom boks centru u Moskvi odzvanjalo je od strane publike "Kosovo je Srbija".

Tukli se van ringa

Finale poluteške kategorije na amaterskom turniru u Kazanju prekinuto je zbog tuče članova ruskog i indijskog tima. Sukob je izbio posle sporne sudijske odluke, a nastavio se i van ringa. Organizatori su reagovali hitno, a oba tima su pod istragom. Slede suspenzije i kazne.

Nagrade za veterane

Savet bokserskih veterana i šampiona doneo je odluku o fondu solidarnosti kao vidu podrške za nekadašnje asove koji su dali doprinos bokserskom sportu, ali nisu uspjeli da osvoje medalje koje bi im obezbedile nacionalno priznanje, odnosno penziju. Nenad Vuković sekretar Saveta uručio je na polufinalu plej-ofa Arena Fight lige prvi vaučer.



POMRAČENJE AZER NA MEČU DAVIO SUDIJU



Foto: BSS/Dušan Mihajlović

Finalni meč između našeg Viktora Majstorovića i Jusifa Agakišijeva iz Azerbejdžana trebalo je da bude kruna kadetskog EP. Ne dade trener selekcije iz Bakua... U drugoj rundi borbe za zlato u kategoriji do 75 kg čovek koji bi trebalo da bude pedagog, da daje primer deci koja su tek zakoračila na scenu plemenite veštine poneo se kao uličar umesto kao učitelj. Azerbejdžanac je najpre verbalno napadao sudiju Stefana Cubalevskog, jer je ovaj izrekao javnu

opomenu Agakišijevu zbog nepravilno izvedenog udarca otvorenim stranom rukavice, da bi potom uleteo u ring i davio i udarao Makedonca! Skandal u hali u Čajetini je završen tako što su, srećom, službena lica brzo reagovala i sprečila teži incident. Kad su se strasti smirile, Cubalevski je uspeo da se pribere i podizanjem ruke proglasi Majstorovića šampionom Evrope zbog diskvalifikacije Agakišajeva, koji je platio ceh za izliv besa učitelja. Ili uličara...



STAN ZA ANĐELU I BUDUĆE OLIMPIJSKE I SVETSKJE ŠAMPIONE

Dobra vest za srpske bokserke i bokserke! Predsednika Nadzornog odbora BSS Adnan Bajramović predložio je izmenu nagrađivanje boksera i bokserki kroz mesečne stipendije, uz još neke pogodnosti... Zlatna medalja sa Olimpijskih igara i Svetskog prvenstva nagrađuje se kupovinom jednosobnog stana u ime sportiste, o trošku Bokserskog saveza Srbije. Prva koja će dobiti stan biće Anđela Branković, aktualna šampionka sveta.

SENIORI

Bronza - stipendija 100.000 RSD
Srebro - stipendija 120.000 RSD
Zlato - stipendija 160.000 RSD

KADETI

Bronza - 20.000 RSD
Srebro - 30.000 RSD
Zlato - 40.000 RSD

JUNIORI

Bronza - 30.000 RSD
Srebro - 40.000 RSD
Zlato - 50.000 RSD

OMLADINCI

Bronza - 40.000 RSD
Srebro - 50.000 RSD
Zlato - 60.000 RSD

U22

Bronza - 50.000 RSD
Srebro - 60.000 RSD
Zlato - 70.000 RSD

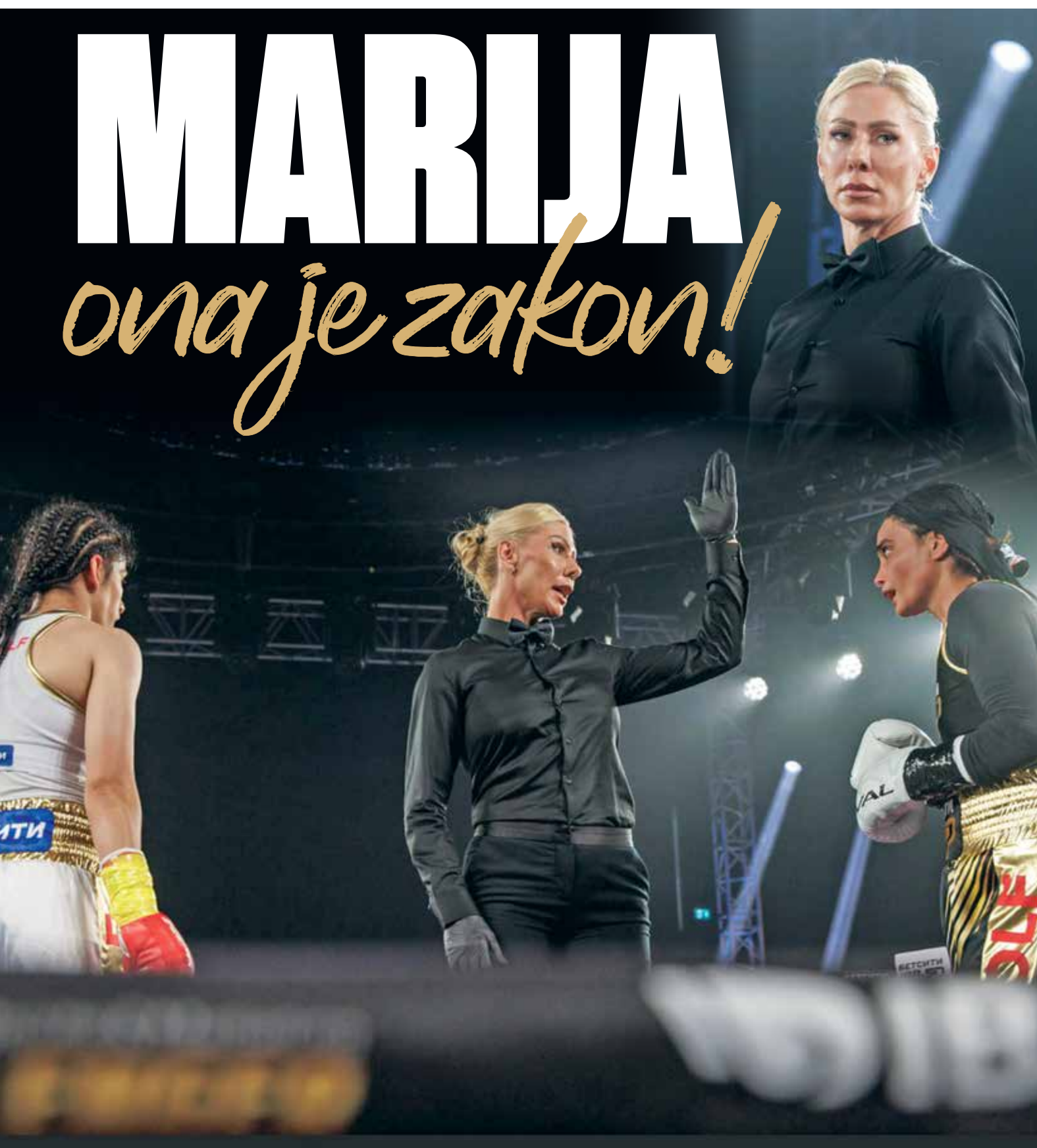
Ovaj predlog ima za cilj da dodatno nagradi trud, rad i vrhunske rezultate naših boksera, kao i da doprinese dugoročnom razvoju i afirmaciji boksa u Srbiji.



PREDSTAVLJAMO MARIJU PETKOVIĆ - PRVU DAMU
SRPSKOG BOKSA, NAŠEG NAJBOLJEG ŽENSKOG SUDIJU

MARIJA

ona je zakon!



Za mene ne postoje imena boraca, samo crveni i plavi ugao. Autoritet u ovom poslu je neophodan. Tokom borbi je potrebno pokazati čvršći stav jer ako ga nemate bokseri će lako namirisati da ste ranjivi. San mi je da sudim na Olimpijskim igrama

Piše: D. J. BUŽIĆ

Usvetu gde pravdu u ringu najčešće dele muškarci, Marija Petković pravi razliku - jasno, precizno i bez pardona.

Nosilac je najvišeg međunarodnog zvanja u olimpijskom boksu - na sudijskom reveru ima prišivena tri zlatne zvezdice. Odnedavno je i jedina naša dama koja se našla između konopaca u profesionalnoj konkurenciji boksera.

Marija se nalazi među 100 najboljih svetskih sudija. A sve to postigla je ekspresno, što u ovom poslu nije praksa - već presedan.

U RINGU HLADNA, VAN RINGA NASMEJANA

Elegantno ali i samouvereno



unositi autoritet u svaki ring u koji kroči. Kad sudi - ona je zakon. Tek kad se izvuče kroz konopce otkriva osmeh. Samo van radnog mesta joj je dozvoljeno da bude nasmejana i duhovita. I tek tada je čista suprotnost onoj hladnoj figuri iz magičnog četvorougla.

- Dok sudim za mene ne postoje imena boksera ili bokserki, samo crveni i plavi ugao. Kako bih bila što pravednija tokom mečeva moram da držim distancu. Uostalom, sudijski kodeks ponašanja je jasan - nema druženja s bokserima i trenerima - od starta za BOKS REVIJU pojašnjava Marija taj gard koji, evo, već petu godinu nosi sa sobom.

DIŠE KAO BORAC

Marija Petković je pre sudijske karijere boksovala za beogradski Radnički i osvojila tri državna prvenstva zaredom, ima i bronzu na Svetskom kupu. Bio je to najveći uspeh nekad supermoćnih „krstaša“, posle dugih 20 godina. Baš zbog toga ona i diše kao borac. Baš zbog toga - zna da sudi, ne iz knjige, već iz

Žene u muškim trenerkama

Marija je predsednica Sudijske organizacije Srbije i Beograda. - Srpski boks se vinuo u vasionu u odnosu na to kako je bilo pre sedam-osam godina. Samim tim su i bokserke dobile visok tretman kod nas ali i u svetu. Nekada su žene na velika takmičenja išle u muškim trenerkama, na revers, i dobijale samo tapšanje po ramenima.

Mnoge su iz svog džepa morale da finansiraju putovanja, koštalo ih je po 1.500-2.000 evra, a danas ih predsednik BSS Nenad Borovčanin šalje svuda po svetu i novčano stimuliše. Svi vrhunski bokseri dobijaju stipendije, premije, država dosta izdvaja za boks. Uz srpski boks su napredovale i naše sudije - konstatuje Marija.

osećaja i sopstvenog, šampion-skog iskustva.

Mnogi bokseri kojima je sudila reći će vam - ona nema potrebe da podigne glas. Dovoljno je da podigne obrvu!

- Autoritet u ovom poslu je neophodan. Tokom borbi je potrebno pokazati čvršći stav jer ako ga nemate bokseri će lako namirisati da ste ranjivi, a onda u startu neće biti dobro ni za vas, ni za borce, ni za publiku, ni za pravdu. Instistiram na tome da pravila moraju da se poštuju i do sada nisam imala nikakvih problema, čak ni sa onim ratobornijim bokserima. Obostrani respekt mora da postoji.

ESKIVIRA UDARCE

Dešava se da sudije tokom mečeva dožive i po neki neplanirani udarac - ring je dinamičan, a borci u žaru borbe često izgube orijentaciju. Ipak, Marija u preko 100 odsuđenih borbi nema lošeg iskustva...

- Srećom nije mi se desilo

Uspešna i u kik-boksu

Marijini prvi udarci padali su u kik-boksu, ali ju je život ipak uveo u plemenitu veštinu.

- Počela sam da treniram brazilski džiuđicu, pomalo i rvanje ali to nije bilo to. Posle trudnoće sam se prebacila na kik-boks. Imala sam dosta uspeha ali mi se boks ubrzo više svideo. U Radničkom mi je trener bio čuveni Milivoje Bašić, ali te 2016. se u BSS slabo radilo, pa sam se i u boks razočarala. Sve dok nisam postala sudija i dok na čelo Saveza nije došao Nenad Borovčanin - iskreno će Marija.



Uživam u treninzima

Marija je oduvek bila u top formi, a danas s velikim uspehom drži treninge iz boksa i radi vežbe snage za oblikovanje tela, takozvane funkcionalne treninge.

- Uživam u tome i svima preporučujem boks kao obavezan element!

da me je neko udario. A i kako bi kad sam bivša bokserka. Dobro se krećem, eskiviram udarce - uz osmeh će.

Kao i svakom sportisti, i Mariji je san da se nađe na Olimpijskim igrama.

- U nadi da će se prevazići nesuglasice između dve svetske federacije, krunu karijere bi mi predstavljalo učešće na Olimpijskim igrama. Od toga nema većeg priznanja ni za nas sudije.



Nokaut koji pamtim

Sudijski posao nije samo brojanje i bodovanje. Nekad sekunde odlučuju, a odgovornost je ogromna. Marija to najbolje zna - jer je jedan trenutak na ringu ostao duboko urezan u njenom sećanju.

- Najteže mi je bilo na Kalemegdanu, kad je na meču sa Olimpijaskom bokser Crvene zvezde primio težak nokaut. Bio je potpuno ukočen. Morala sam da mu izvadim gumu iz usta kako se ne bi ugušio - iako je to isključivo posao lekara. Tada sam postupila instinktivno. Sve ostalo bi bilo pogrešno - priseća se.



PRVIH PET PROFI MEČEVA

U međuvremenu, prva dama srpskog boksa, iza sebe ima i odsuđenih pet profesionalnih mečeva.

- Velika mi je čast i zadovoljstvo što sam pored evropskih i svetskih prvenstava u olimpijskom boksu sudila na pro-

MNOGI BOKSERI KOJIMA JE SUDILA REĆI ĆE VAM - ONA NEMA POTREBE DA PODIGNE GLAS. DOVOLJNO JE DA PODIGNE OBRVU!

fesionalnim revijama u Bakuu, Moskvi, Samari, Banjaluci, Istanbulu. Bokserski savez Srbije pravi ogroman iskorak učešćem u IBA PRO spektaklima. Ubeđena sam da će naše sudije vrlo brzo postati još cenjenije i traženije u svetu boksa.

NA PUTU KA MEDISONU

Već je sudila najveće mečeve u olimpijskom boksu, ali postoje ringovi koji imaju posebnu težinu. Medison Skver Gardenu je svakako jedan od njih.

- Velika je razlika između amaterskog i profi boksa, čak i kada je o suđenju reč. U amaterskom je sve nekako uvežbanije, proračunatije, elegantnije. U profi ringu sudije skakuću i ne izgleda mi to toliko lepo ali sam sigurna da bih se uklopila. Samo, žene baš i ne dobijaju priliku da sude na tom najvišem nivou, ali to ne znači da IBA PRO neće promeniti tu praksu.

PROMOTORSKA ORGANIZACIJA
„BALKAN BOXING“
IMA VELIKE PLANOVE

SRPSKI ŠAMPIONI U PROFI SPEKTAKLU

Piše: DUŠAN VASILJEVIĆ

organizaciji srpske promotorske kuće „Balkan boxing“ i uz podršku Nenađa Borovčanina, prvog čoveka Bokserskog saveza Srbije, a pod pokroviteljstvom Srpske profesionalne bokserske federacije, održana je veoma kvalitetna bokerska revija

Borbe su održane u muzeju narodnog prosvetiteljstva, u zavičaju Vuka Stefanovića Karadžića, u ringu pod vedrim nebom Vukovog Saborišta.

U fokusu su bili reprezentativci Srbije, osvajači medalja i učesnici na Evropskom prven-



Fotografije: Srđan Aleksić

stvu prošle godine u Beogradu. U meču večeri u poluteškoj kategoriji (do 79,4 kg), 21-godišnji Lozničanin Rastko Simić, osvajač srebrne medalje na EP 2024, savladao je na poene u četiri runde jednoglasnom odlukom sudija (3 x 40:36) Giorgija Umekašvili-ja iz Gruzije.

- Ovo je za mene samo prelazni period, sporedna stvar. Moj osnovni cilj je učešće na Olimpijskim igrama i da se tamo nađem na pobedničkom postolju sa medaljom oko vrata - rekao je Simić, iskoristivši priliku da zahvali predsedniku BSS Nenadu Borovčaninu na podršci i lozničkim ljubiteljima plemenite veštine na temperamentnom navijanju.

U uvodnom programu Stefan Camović, učesnik EP u Beogradu, u meču lake kategorije (do 61,2 kg) pobedio je tehničkim nokautom u četvrtoj rundi Radomira Jovanovića.

U super-lakoj kategoriji (do



63,5 kg) učesnik EP u glavnom gradu Srbije, Nazif Sejdi, pobedio je Francuza afričkog porekla, Abiba Kpodonoa, jednoglasnom odlukom sudija (3 x 38:37).

U meču super-srednje kategorije (do 76,2 kg), osvajač bronz na EP 2024. u Beogradu, Almir Memić, pobedio je jednoglasnom odlukom sudija (3 x 40:36) Gruzijca Valerija Gojiašvili. „Tajson iz Srbije“ do trijumfa je stigao uraganskim napadima od prvog udarca gonga.

U meču srednje kategorije (do



REZULTATI BORBI

Laka (61,2 kg): Stefan Camović (1-0) W TKO 4 Radomir Jovanović (3-13)

Super-laka (63,5 kg): Nazif Sejdi (2-1) W UD 4 Abib Kpodono (Francuska, 2-1)

Super-srednja (76,2 kg): Almir Memić (2-0) W UD 4 Valeri Gojiašvili (Gruzija, 8-18-2)

Srednja (72,5 kg): Jovan Nikolić (6-0) W KO 2 Giorgi Mtčedlišvili (Gruzija, 3-4-2)

Poluteška (79,4 kg): Rastko Simić (2-0) W UD 4 Giorgi Umekašvili (Gruzija, 7-9)

72,5 kg), seniorski šampion Evrope (2024) Jovan Nikolića, pobedio je Giorgija Mčedlišvili-ja iz Gruzije klasičnim nokautom u drugoj rundi, posle brutalnog levog aperkata plasiranog u jetru rivala.

Predsednik BSS Nenad Borovčanin zahvalio je publici na podršci i obećao da će i ubuduće biti bokerskih događaja u Loznici. Aleksandar Petković, nekadašnji interkontinentalni IBF šampion kruzer kategorije i prijatelj Nenađa Borovčanina, ispred Balkan boxinga obećao je da će serija profi događaja biti ubrzo nastavljena.

Ispred Srpske profesionalne bokserske federacije, predsednica Lena Zečević, supervizorka događaja, podržala je inicijativu Balkan boxinga, i saradnju sa SPBF.



BORCI „BALKAN BOXINGA“ UBEDLJIVI NA PROFI REVII U KLADOVU

RINGOVNA OLUJA
na Dunavu

Fotografije: Borislav Žorinija

Piše: DUŠAN VASILJEVIĆ

Prema očekivanjima, u fokusu domaćih ljubitelja boksa koji su se neposredno našli na reviji u Kladovu ili su pratili borbe u direktnom prenosu na „TV Arena Sportu 1X2“, bili su reprezentativci Srbije u olimpijskom stilu boksa i novopečeni profesionalci Almir Memić, Omer Ametović i Nazif Sejdi.

Sva trojica su zabeležili pobe-
de i poboljšali profi skor.

**Ametović do
prve pobe-
de**

Omer Ametović, u svom drugom profi meču, stigao je do prve pobe-
de, posle remija na profi debiju u Banjaluci. U meču bantam kategorije (do 53,5 kg) pobedio je na poene jednoglasnom odlukom Gruzina Baču Džinčaradzea.

Memićev treći trijumf

Almir Memić je u oštrom tempu počeo i završio meč super-srednje kategorije do 76,2 kg protiv Gruzina Konstantina Džagavadzea, zabeleživši pobe-

**REZULTATI**

Velter (66,7 kg): Đorđe Stojković
W KO/3 Igor Pavlović

Kruzer (do 90,7 kg): Relja
Stojković W KO/1 Džejlan Eljazović
(BiH)

Srednja (72,5 kg): Novak
Radulović W SD/6 Sebastijan Šaćiri

Super-laka (63,5 kg): Nazif Sejdi
W SD/4 Lazar Arsić

Kruzer (90,7 kg): Miljan Đorđević
W TKO/3 Majkl Obin (Švedska)

Bantam (53,5 kg): Omer Ametović
W UD/4 Bača Džinčaradze (Gruzija)

Super-srednja (76,2 kg): Almir
Memić W TKO/4 Konstantin
Džagavadze (Gruzija)

**Meč za RBO internacionalni
pojas u poluteškoj (do 79,4 kg):**
Darko Stevanović W TKO/7 Kevin
Bertogal (Francuska)

du tehničkim nokautom u četvrtoj rundi i zabeležio treću profi pobe-
du.

Sejdi dobio rat

Nazif Sejdi je u meču super-lake kategorije (do 63,5 kg) vo-
dio rat u ringu protiv Lazara Arsića iz Niša. Bokser Sombora bio je u nokdaunu u drugoj rundi, ali je sve nadoknao u naredne dve runde i pobedio na poene pode-
ljenom odlukom bodovnih sudija.

Stevanoviću RBO pojas

I na kraju, u borbi koju su s nestrpljenjem iščekivali lokalni ljubitelji boksa u Kladovu, njihov sugrađanin Darko Stevanović pobedio je tehničkim nokautom u sedmoj rundi Francuza Kevina Bertogala i osvojio RBO internacionalni pojas u poluteškoj kategoriji (do 79,4 kg).

Reviju, u kojoj je viđeno nekoliko kvalitetnih borbi, organizovala je Ginis boxing promocija u saradnji sa Balkan boxingom, a uz podršku lokalne samouprave Kladova i sportsku kontrolu događaja od strane Srpske profesionalne bokserske federacije.

GLEDAJTE UŽIVO NA

AREN/FIGHT

HERCEG NOVI
BOXING NIGHT

16. AVGUST 21h

SOMBOR
BALKAN
BOXING
NIGHT31. AVGUST
21h

VIŠE OD BORBE

Fleš VESTI

Revolucija u boksu: Otvoreno bodovanje!

WBC razmatra uvođenje otvorenog bodovanja koje bi omogućilo publici da u

realnom vremenu vidi sudijske karte posle svake runde.

Cilj je veća transparentnost i smanjenje kontroverzi.

Međutim, dok neki ovu ideju pozdravljaju kao korak ka poštenijem sportu, drugi strahuju da bi to uticalo na taktiku boraca i dinamiku mečeva. Odluka bi mogla da bude doneta do kraja godine.



Mekgregor opet u ringu?



Kontroverzni UFC šampion Konor Mekgregor ponovo najavljuje povratak u boks. Ovog puta, kao potencijalnog rivala vidi bivšeg svetskog šampiona Kejla Bruka.

- Spreman sam za krv i kaos - poručio je Irac. Meč bi, prema najavama promotera, mogao da se održi krajem godine u Las Vegasu.



Ukrajinski teškaš Vladislav Sirenko (levo) servira levi kroše u bradu Solomonu Dakresu tokom duela na Vembliju. Znoj, zaštitna guma i grimasa u savršenoj sinhronizaciji - ovo je kadar koji udara jače od same pesnice!

*Pozdrav
iz Ukrajine*

Fotografije: Profimedia



Lomakin kod Vučića

Predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić sastao se 30. jula sa generalnim direktorom Bokserskog saveza Srbije Sergejem Lomakinom.

- Ugostio sam Sergeja Lomakina, iskrenog prijatelja Srbije. Razmenili smo mišljenja o važnosti sporta za razvoj društva, posebno mladih generacija i saglasili se da su ulaganja u sportsku infrastrukturu i podrška sportskim projektima ključni za budućnost. Sport nije samo nadmetanje na terenu, već i važan temelj zdravog društva, zajedništva i discipline.

Gospodin Lomakin već duže vreme pokazuje ozbiljan interes i razumevanje za naš sistem i raduje me njegova posvećenost da svojim iskustvom i energijom doprinese daljem razvoju sporta u Srbiji. Verujem da je ovaj susret još jedan korak ka snažnijoj saradnji i novim inicijativama koje će biti na korist celom društvu, objavio je predsednik Vučić na društvenim mrežama.

Sastanku su prisustvovali predsednik BSS Nenad Borovčanin i predsednik Nadzornog odbora BSS Adnan Bajramović.



GLEDAJTE UŽIVO NA

ARENAFIGHT

VOJVOĐANSKA ZLATNA RUKAVICA

30. AVGUST 17h

SUBOTICA



VIŠE OD BORBE

VIP

ARENAFIGHT

Dobro došla NAOMI

Nenad Borovčanin modnoj ikoni lično uručio pozivnicu za EXPO 2027. Uz osmeh je odgovorila: Imaću dobar razlog da ponovo dođem u Beograd

Na svečanom događaju „IBA Golden Era“ održanom u Istanbulu, predsednik Bokserskog saveza Srbije Nenad Borovčanin susreo se sa svetskom modnom zvezdom Naomi Kembel.

U prijateljskoj atmosferi, uz osmehe i razmenu impresija o sportu i značaju globalnih manifestacija, Borovčanin je Naomi lično uručio pozivnicu da dođe u Beograd na EXPO 2027 - događaj od planetarnog značaja na kome će i boks imati istaknuto mesto u predstavljanju Srbije.

Naomi nije krila zadovoljstvo,

podsetivši da je već nekoliko puta boravila u našoj zemlji:

- Bila sam ranije u Srbiji i uvek mi je bilo lepo. Imaću dobar razlog da ponovo dođem u Beograd i Srbiju - uz osmeh je rekla.

Iako je zakoračila u šestu deceniju, Naomi Kembel i dalje odiše bezvremenskom lepotom i gracioznošću. Zrači autoritetom, stilom i samopouzdanjem koje ne blede - prosto dominira prostorom gde god se pojavi. Na crvenom tepihu u Istanbulu, blistala je kao prava diva svetskog glamura - ne samo kao manekenka, već kao ikona jednog doba.

IAKO JE
ZAKORACILA
U ŠESTU
DECENIJU,
NAOMI
KEMBEL I
DALJE ODIŠE
LEPOTOM



Fotografije: BSS, Profimedia



U ULICI MARI JANA BENEŠA

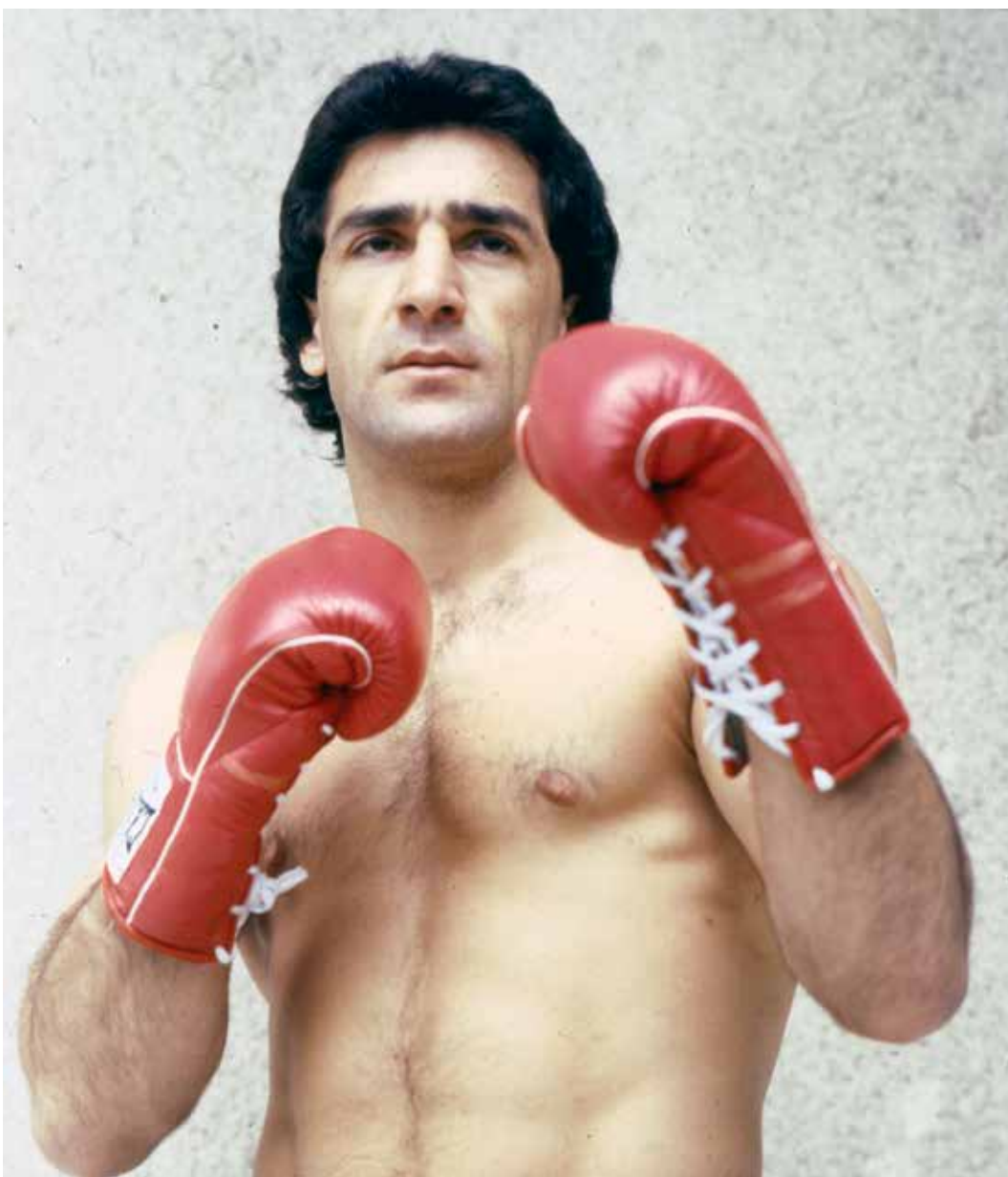
I PAD JE LET ili O RANJENIM ŠKOLJKAMA I BISERIMA

Foto: Arhiva Borba

Piše: IVAN RADOVANOVIĆ

Beneš je bio Džozef Frejzer ovih prostora, samo je njegov pad bio grandiozniji. A taj pad jeste nešto na šta svaki bokser mora da pristane, unapred. Zato što, posle svih žrtvenih rituala, rana, krvi, lomova, rušenja i ustajanja, oстане, suštinski, jako malo. Neka uspomena, medalja, novac u retkom broju slučajeva, priča, polomljen nos, uši u fronclama, oblupane arkade, ožiljci. Samo je Polideuk, praotac svih boksera, Zevsov sin, dobio i besmrtnost, i zvezdu. Na ostale, bogovi nisu obraćali pažnju. Na Marijana Beneša, najmanje. I kada se, na kraju, srušio, srušio se u ruševinama. To što je sahranjen uz „Hej Sloveni“ ne govori o nostalgiji, nego o svemu što je izgubio. Rođen je 11. juna 1951. Umro je 4. septembra 2018.

Marijan Beneš je dokaz teze po kojoj samo ranjene školjke mogu



da daju biser.

Govoreći o tom fenomenu, na primeru velikih ljudi, Jaspers upotrebljava francuski izraz *délicieusement blessé* - ukusno, lepo ranjen.

Pri tom nije naodmet reći i da taj francuski izraz za ranu (*blessé*), nema istu etimologiju kao engleski izraz *bless* - blagoslov, ali i da ovaj drugi, engleski, korene vuče iz staroengleskog *ble-dan*, što doslovno znači - krvariti, i takođe staroengleskog *bletsian*, što znači - posvetiti se (u krvi).

Sve zajedno, na koju god stranu da kreneš, kada govoriš o ranama, biserima, posvećivanju, krvi, sigurno ćeš, na kraju, ponovo doći do Marijana Beneša.

I to ne samo zato što je Marijan polomio više od dvadeset kostiju u svom telu. Ni zato što je jedno oko izgubio, a na drugo video taman toliko da bude srećan, jer ne vidi ništa.

Nije ni povreda glasnih žica glavni razlog, ionako nije imao više šta da kaže, još manje kome. Ni činjenica da mu je centar za ravnotežu bio toliko poremećen da je, na kraju života, mnogo lakše išao unazad, nego unapred.

To su sve bili samo spoljni efekti, manifestacija onoga što je bila suština: svaki pravi bokser mora da se povredi da bi pronašao odgovor, da bi, iz najstrašnijih dubina neznanja, zbunjenosti, straha, izvukao i pronašao sebe. Svaki mora da živi sopstvenu tragediju. Neki put, i tuđu.

Padaj silo i nepravdo

Načina za to ima koliko hoćeš: Vjačeslav Lemešev, najele-

gantniji bokser kojeg sam ikada video, boksovao je kao da pije čaj u pet popodne, uz etiketiju i manire savršenog džentlmena, i gotovo da, opčinjen tim gospodstvenim ritualom, nisi stigao da primetiš da je onaj drugi nepovratno pao, šoljica se razbila, čaj prosuo. On sam je posle pao u alkohol, gubitak vojne službe, svih počasti. Umro je mlad, niko ni to nije stigao da primeti.

Mate Parlov je bio oličenje onog učenja Brusa Lija po kojem je najveći stupanj svake borbe, umetnosti, onaj u kojem tvoje znanje, veština, postanu deo tvog instikta. U boks, taj instikt te onda tera da ideš do kraja, umreš, da bi preživeo. Sam Mate nije pao nikada. Ni zbog čega.

Muhamed Ali je bio bokser-ska božija čestica, kvantni odgovor na sve nedoumice prostora i vremena, savršenstvo u onoj meri u kojoj je ono, među nama smrtnicima, uopšte moguće. Kada je, protiv Formana, u Kinšasi, iskoristio protivnikove udarce, i konopce, da se zategne i iz njih izleti kao iz Davidove pračke, ličilo je to na revoluciju, pobunu, padaj silo i nepravdo, pobedu malih nad velikim. On i Maradona bili su najveći udarac koji je sport zadao sistemu, odbacivši tuđa pravila, igrajući, boksujući, živeći, po svojim. Posle njih, svi ostali sve više liče na roblje. Za velike pare.

Uplašio sam se kada je konačno otišao, pošto duboko verujem u onu teoriju po kojoj nas neće biti, kada na svetu više ne bude pčela (osa, leptira).

„I tako sam se nasmejao Frejzeru u ogledalu“

Opet, druga vremena su bila, a u njima, dva najbokserskija, najprirodnija boksera koja sam imao sreće da gledam, svakako su Džozef Frejzer i Marijan Beneš.

Prvi je bio prvi koji je osvojio zlatnu olimpijsku medalju pošto je tri borbe odboksovao sa slomljenim prstom na levoj, jačoj ruci.

Prvi koji je poslao Alija na pod, ne zato što je bio za rat u Vijetnamu, niti zato što je bio više crnac od Alija, najmanje zbog belaca koji su ga podržavali. Ne, uradio je to zbog Boga boksa, i pravila koje kaže da u ringu ne možeš da budeš iko drugi do onaj koji daje svoj život, da bi uzeo tuđu.

Nema druge vere, nacije, ni boje kože u ringu, do te jedine. Nema opravdanja, ni izgovora (a šta su vera, nacija, boja, nego to). I moraš da daš sve, celog sebe, dobrovoljno, na žrtvu.

Ono pagansko, osnovno, po kojem život nastaje iz krvi, događa se, danas, u ringu. I to jedan na jedan, bez pomoći sa strane. Zato je Ali odbio da ide u rat sa drugima, za druge. Zato mu je Frejzer, poštujući ga, ipak slomio vilicu.

Koju godinu kasnije, posle meča sa Alijem koji je dobio, a izgubio, Smokin Džozef je ipak bio osmehnut. Naterao je Najvećeg da izgovori čuvenu rečenicu: „Nikada nisam bio bliži smrti nego u ovoj borbi“, i vrati se, bar na tren, svojim bokserskim korenima, odbacivši svaki marketing i šarlatanstvo koji su neizbežni pratioci uspeha.

Doživeo je Ali, zahvaljujući Džozefu,

BENEŠ JE BIO DŽOZEF FREJZER OVH PROSTORA, SAMO JE NJEGOV PAD BIO GRANDIOZNIJI

UMRO JE MLAD, NIKO NI TO NIJE STIGAO DA PRIMETI

CENTAR ZA RAVNOTEŽU MU JE BIO TOLIKO POREMEĆEN DA JE, NA KRAJU ŽIVOTA, MNOGO LAKŠE IŠAO UNAZAD, NEGO UNAPRED

svojevrsnu epifaniju u Manili, u ringu, udarajući i primajući udarce, u gotovo verskom zanosu, svestan da je to, to - kraj i, samo možda, vaskrsnuće.

„Ako me Bog ikada pozove u Sveti rat“, rekao je kasnije, „voleo bih da Džo Frejzer bude tada pored mene“. Šta drugo da kažeš, kada neko ubije Boga u tebi.

Beneš je bio Frejzer ovih prostora, i prineo se na žrtvu, samo je pad bio grandiozniji.

A taj pad jeste nešto na šta svaki bokser mora da pristane, unapred. Zato što, posle svih žrtvenih rituala, rana, krvi, lomova, rušenja i ustajanja, ostane, suštinski, jako malo.

Neka uspomena, medalja, novac u retkom broju slučajeva, priča, polomljen nos, uši u fronclama, oblupane arkade, ožiljci. Samo je Polideuk, praotac svih boksera, Zevsov sin, dobio i besmrtnost, i zvezdu.

Na ostale, bogovi nisu obraćali pažnju. Na Marijana Beneša, najmanje. I kada se, na kraju, srušio, srušio se u ruševinama. To što je sahranjen uz „Hej Sloveni“, ne govori o nostalgiji, nego o svesmu što je izgubio.

I pad je let

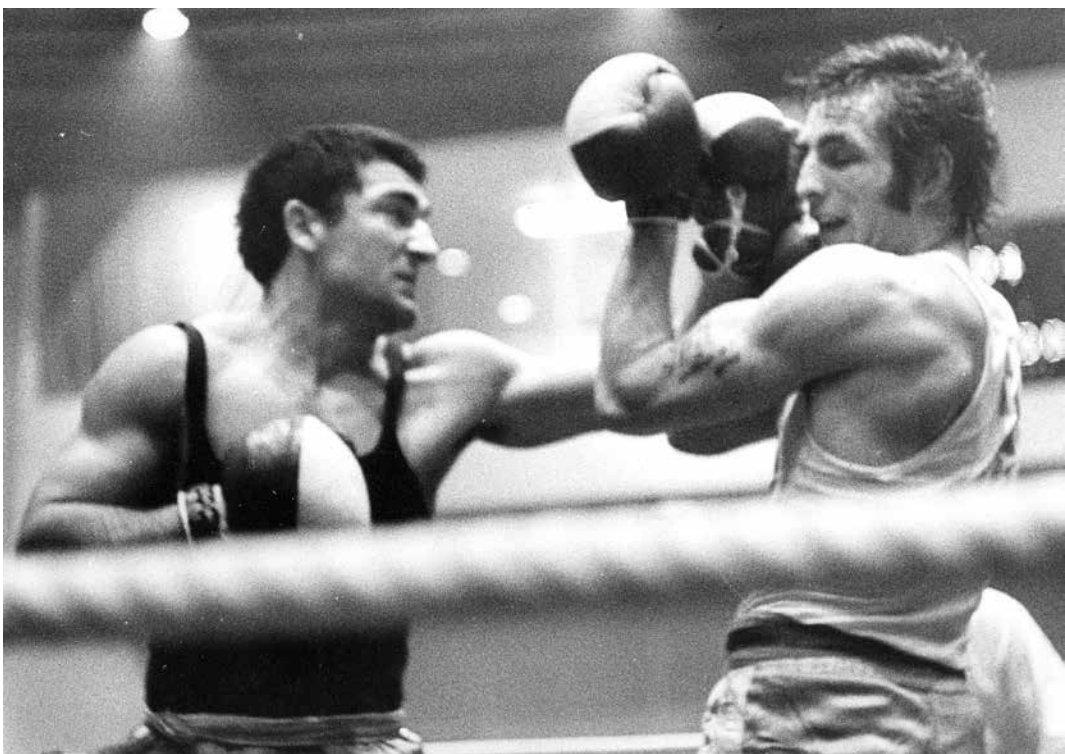
Rođen u Beogradu, odrastao u Tuzli, Beneš je postao Banjalučanin godinu dana pre zemljotresa koji je ovaj grad učinio prepoznatljivim, slavnim, u celoj bivšoj državi.

Čist bokserski princip, usađen u klinca od sedamnaest godina. Da bi se podigao, izgradio, moraš da budeš spreman da se srušiš. Svakog dana da dođeš do te ivice, do klecavih kolena, do vrtočice, do pada, a da ipak stojiš.

Kada neko prvi put dođe na boks, sa željom da bude bokser, obično mu daju da se oproba sa nekim već iskusnim. Ako posle tih batina dođe i sutra, odlično, biće bokser, prime ga. A retko ko dođe.

Beneš jeste. I to je onaj deo

Foto: Arhiva Borba



koji je, u njegovom slučaju, najmanje razumljiv. Nikakva specijalna glad njega nije gonila. Otac profesor muzike, majka učiteljica. Braća, sestra. Obična, gradska porodica. On najpre uči da svira klavir, tek onda da boksuje.

A opet, glad se javila. Glad za padom, za samoranjavanjem. Kao junior, boksovala je sa seniorima. Rušio ih, refleksom i udarcem. I od tada, svaki meč je bio isti. Povrediti se, žrtvovati, bez žala i bez odustajanja.

Udariš, primiš udarac, udariš...

Kome nije jasno, neka pogleda njegov meč sa Evropskog prvenstva održanog u Beogradu 1973. godine.

Protivnik u finalu bio je Anatolij Kamnjev, iz Sovjetskog Saveza. Vojnički ustrojena država, stroga i nemilosrdna, i isti takav boks.

Kao da ih je Aleksandar Veliki trenirao. Uspravni, u pravilnom gardu, sa jednom rukom koja direktno udara napred, kao falanga, i drugom koja razbija s krila, kao konjica. Ta taktika, makedonske vojske, poznata je pod nazivom -

između čekića i nakovnja. A kako izgleda biti tamo, između ta dva, zna svako kome je, na nesreću, sedamdesetih, zapao ruski bokser.

Beneš je pao u prvoj rundi. Desni kroše i pravac pod. Kada je runda završena, Marijan je krenuo ka protivničkom uglu, toliko nije znao gde je.

Sve posle toga, bilo je na život i smrt. Udariš, primiš udarac, udariš. Ne boksuješ više ti, nego onaj osnovni nagon, za preživljavanjem. Nagon koji se javlja samo kada je smrt blizu, kada je osetiš, kada te pipne. Nagon koji ti govori da joj se prepustiš, da je zagrliš, i predaš je onome ko stoji nasuprot tebe. S ljubavlju i poštovanjem.

Kamnjevu je, u trećoj rundi, pukla arkada. Meč je prekinut. Na postolju Beneš mu ljubi ruku. Poštu je i slavi ono zbog čega je patio.

I tako, tokom čitave karijere. Udarac za udarcem, patnja za patnjom. I uvek da daš sve.

A onda, kada se sve završi, ne doživiš samo svoj pad, ni samo pad svog grada, nego pad svega u čemu si živio. Države, svake vrednosti, čitave postavke, univerzuma.

„Ne psuj mi Tita i njegovo vrijeme, ne krivi njega za svoje probleme“

Sve se sručilo, učinivši, što je najgore, besmislenim, bezvrednim, svako nasleđe, pa i ono lično, tvoje. Tragedija Jugoslavije nije u njenom kraju, nego u propasti ljudi koji su davali, stvarali, ostavljali, ubeđeni da to nešto vredi, da će uvek biti tu.

Još ako si bio nesrećno tvrdoglav, uporan, kao bokser, nije ti bilo spasa. Ako nisi znao ništa drugo, nego da se znojiš, patiš, žrtvuješ, čemu si mogao da se nadaš? Ako je pad bio način da stojiš, da gradiš, šta se dešava kada, odjednom, sve oko tebe, čitava ta građevina od tvoje krvi, postane prah, ruševina, šut.

Istorija onih koje je krvavo obesišlavljanje njihovih života na ovaj ili onaj način ubilo, najznačajnija je koju treba tek napisati.

Beneš je njihov najistaknutiji predstavnik. Čitavu porodicu, osim sestre, izgubio je u ratu (jedan brat mu je ubijen, ni danas se ne zna gde mu je grob, otac, majka i još dva brata su umrli).

Iz Banjaluke je oteran, zato što je bio šampion i zato što nije bio Srbin, da se posle vrati i kaže joj da je voli, i poljubi joj ruku, zbog koje je patio.



Foto: Arhiva Borba

NE PSUJ MI TITA

Ne psuj mi Tita i njegovo vrijeme, ne krivi njega za svoje probleme, za težak život danas najmanje je kriv, drukčije bi bilo da je Stari živ. Ne psuj mi Tita i njegovo vrijeme, ne krivi njega što je prokljalo sjeme mržnje skrivene u srcima fašista skriveno pod maskama i nekih komunista. Ne psuj mi Tita i njegovo vrijeme, ne krivi njega što nisi izdržao breme što je sve narode spajalo u srodstvo i sam si ga nazivao bratstvo i jedinstvo. Ne psuj mi Tita i njegovo vrijeme, osmjehom je mogao planinu da pokrene! Nikada se, druže, neće živjet bolje kad Tita spomeneš, skini kapu dolje! Marijan Beneš

Ništa gore ne može da ti se desi, nego da budeš velik, i da se držiš snova koje su drugi zgazili. Polomljen, slep, nem, poslednje dane proveo je u staračkom domu.

Sahranjen je uz „Hej Sloveni“, a po Fejsbuku su nostalgijari šerovali njegovu pesmu „Ne psuj mi Tita i njegovo vrijeme“, ubeđeni, poput njega, da je nekada bilo bolje.

Lično, nisam ni blizu tog mišljenja. Da je to, nešto, kako god da se zvalo, zaista vredelo, i dalje bi bilo ovde.

Doduše, ja nisam, za razliku od Beneša, za to nešto bilo šta osvo-

jio niti išta dao, pa je moguće da se moj glas ne računa.

A njegov? Ne znam, ali, po bokserskoj mitologiji, svaki heroj je taj, lični, a nasvetiji i najtragičniji deo svoje sudbine, tu žrtvu, sam izabrao.

Zaboravi, ako možeš

Za sve ostalo, niko ga nije ništa ni pitao. Samo su se poklopile kockice, i padovi. Lični i zajednički. Valjda je taj život i zahtevao toliko tragediju. Da čitav jedan svet padne zajedno s njim.

Zbog čega bi mogli bar jednu zvezdu da nazovemo po njemu, ulicu teško da će da dobije, nije to danas košer, pitajte Tita, ako ne verujete.

I ne kažem to kao ljubitelj pokojnog maršala, naprotiv, nego kao neko ko zna da ako sve zaboraviš, zaboraviš i sebe. Beneš bar to sebi nije učinio, iako je poslednji meč, 1996. godine, egzibiciju neku, imao u Slavonskoj Požegi. Pre meča su svirali „Lijepu našu“, ali eksperiment nije uspeo.

Beneš se setio, i vratio. Ne nekoj tamo Jugoslaviji, nego sebi. Bokseri su, više nego bilo ko drugi, oni pravi učitelji, kroz primer.

Valjda zato što, kada uđu u ring, znaju da je svaki udarac - pitanje, i da odgovor, na kraju nađeš u bolu, u sebi.

Sebe nađeš, kao Marijan Beneš. I tek te stavljanje pred masu, pred one koji uzvikuju tvoje ime, dovede u pravu opasnost, jer su mase beslovesne, i stalno menjaju imena koja uzvikuju.

No, to je već druga priča. Kada je o ovoj reč, o Marijanu Benešu i njegovom padu, mislim da nikoga ko voli boks, i veruje u njega, ona ne treba da učini tužnim. Zbog one teze sa početka. Da samo ranjene školjke daju bisere. I o čemu bi inače pričali. Bez heroja, i tragedija.

Uz dozvolu autora, kompletan tekst i prema preuzeti su sa portala RTS.RS

REINKARNACIJA
RINGOVNE LEGENDE

USIK

STOPAMA VELIKOG

Ukrajina je po drugi put osvojio titulu neprikosnovenog šampiona sveta u teškoj kategoriji, tako što je nokautirao u petoj rundi Britanca Danijela Dubou pred 90.000 gledalaca na londonskom Vembli stadionu

KRALJ U DVE KATEGORIJE

Usik je prvo objedinio četiri titule u kruznoj kategoriji (do 90,715 kg), a potom i u teškoj (bez težinskog ograničenja). Svrnuo je sa trona teške kategorije Britanca Antonija Džošuu, vlasnika titula u WBA, IBF, IBO i WBO verziji, a potom i drugog britanskog teškaša, Tajsona Fjurija, WBC prvaka.

USIKU 132, DUBOI 71 MILION \$

Prema informacijama britanskih medija, Usik je od meča protiv Duboe zaradio 132 miliona dolara, a Britanac 71.

ALIJA

Piše: DUŠAN VASILJEVIĆ

Usik je ušao u bokersku istoriju, jer je u eri četiri validne svetske titule (WBC, WBA, IBF i WBO), jedini bokser teške kategorije kojem je pošlo za rukom da po drugi put postane neprikosnoveni šampion.

Čuveni bokerski publicista Net Flejšer, osnivač „Ring Magazina“ neformalne bokerske Biblije, svojevremeno je izjavio: „Oni se nikada ne vraćaju na tron“, misleći na bivše svetske šampione teške kategorije.

Flejšerova tvrdnja ušla je u legendu. Smatrana je prokletstvom teškaša, dok se nije pojavio legendarni Muhamed Ali, bokser koji je plenio stilom borbe, opisanom njegovom, čuvenom rečenicom: „Krećem se kao leptir, ubadam kao osa!“

Muhamed Ali je po osvajanju svetske titule u teškoj kategoriji 1964. u meču protiv



Soni Listona, dva puta ostajao bez trona. Dva puta se vraćao na tron, kao bokser kome je to prvom pošlo za pesnicama u konkurenciji teškaša.

Usik je u Londonu zabeležio 24. pobjedu u profi karijeri, 15. nokautom (24-0, 15 KO) i zadržao oreol nepobedivosti. Po stilu boksovanja, stasu (191 cm - oko 100 kg, raspon ruku 198 cm) i rezultatima, Usik je reinkarnacija Alija.

Ukrajina ima armiju navijača i poštovalaca širom sve-

ta, ne samo zemljaka, što se moglo osetiti na Vembliju, baš kao nekada Muhamed Ali, zvanično najbolji sportista 20. veka.

Odluku ga veština u ringu i nesvakidašnji karakter, po čemu je bio poznat legendarni Amerikanac. Samo je nebo granica za bokerske domete Usika, baš kao što su nesveski svodovi merilo vrednosti legendarnog Alija.

Jedan je besmrtni, a drugi to postaje.

Keti dobila i treći dvoboj protiv Amande i zaključila tromječ koji je generisao preko 31 milion dolara i promenio lice profesionalnog boksa

Piše: D. J. BUŽIĆ

Trilogija Tejlor - Serano donela je istoriju, milione, neviđenu pažnju i zauvek pomerila granice profesionalnog sporta.

Treći okršaj dve najveće zvezde ženskog boksa - Keti Tejlor i

Amande Serano, završen je još jednom pobedom Irkinje. U Las Vegasu, pred 18.000 gledalaca, Tejlor je slavila jednoglasnom odlukom sudija i time osvojila trilogiju sa 3:0! Borba je bila vrhunac jedne epohe i početak nečeg još većeg.

Njihova trilogija meri se uticajem, ne rundama. To više nije samo rivalstvo - to je revolucija.

VIŠE OD MEČA

Keti Tejlor i Amanda Serano nisu odradile običan meč. Njihov treći sudar bio je tržišni fenomen - generisao je više od 30 miliona dolara kroz ulaznice, televizijska prava i sponzore.

Karte su rasprodate nedelja ma unapred, dok su mesta uz ring koštala i do 2.600 dolara.

Više od 18.000 gledalaca bi-

TRILOGIJA TEJLOR - SERANO DONELA JE ISTORIJU, MILIONE I NEVIĐENU PAŽNJU

ŽENSKI BOKS

VIŠE NIJE ISTI

KETI:
Boks više nije
muški sport.
Boks je naš
sport

AMANDA:
Nismo samo
podelile ring.
Podelile smo
istoriju



**PREGLED
TRILOGIJE
3:0**

MEČ	GODINA	GRAD	POBEDNIK	ODLUKA
I	2022.	NJUJORK	KETI TEJLOR	PODELJENO
II	2023.	DABLIN	KETI TEJLOR	JEDNOGLASNO
III	2025.	LAS VEGAS	KETI TEJLOR	JEDNOGLASNO

lo je u MGM Grand Areni, dok su milioni gledali putem prenosa.

Tajson Fjuri je uložio 100.000 funti na Tejlor, a Konor Mekgregor 60.000 dolara na Serano.

GLEDAOCE VIŠE NE ZANIMA POL

Više od devet miliona ljudi pratilo je borbu putem DAZN i ESPN-a.

KLADIONIČARSKI SPEKTAKL



**KONOR
MEKREGOR**
ULOŽIO 60.000
DOLARA NA
SERANO



**TAJSON
FJURI**
ULOŽIO
100.000 FUNTI
NA TEJLOR

Gledanost je premašila meč Kanelo - Rajder (7.8 miliona).

Prvi put, ženski boks je imao bolju gledanost od muškog u istom terminu.

Meč je bio "mejn ivent" - bez ikakvog prefiksa.

MILIONI IZNAD POJASA

Tejlor je zaradila 2 miliona dolara, Serano 1.5 miliona.

Sponzorski zid bio je šaren: od sportskih giganta do kripto firmi i kozmetičkih brendova.

Ring-devojke su nosile majice sa natpisom "THE QUEENS OF BOXING" - poruka nije mogla biti jasnija.

HEROINE KOJE SU PROMENILE IGRU

One su prve žene koje su predvodile veče u MSG, napunile stadion u Dablinu i bile hedlajn u tri države.

Tejlor je lice kampanje "Boks za devojčice" u Irskoj.

Serano je najtrofejnija Portorikanka u istoriji - i simbol nove generacije sportistkinja.

Njihove biografije ulaze u udžbenike, ne samo u sportske arhive.

31,6

MILIONA
DOLARA
UKUPNA
JE ZARADA
KROZ
TRILOGIJU

NE POSTOJI VEĆA BORBA U ISTORIJI BOKSA - NE ZBOG POJASA, VEĆ ZBOG ISTINE O LJUDSKOJ IZDRŽLJIVOSTI

Trila u Manili

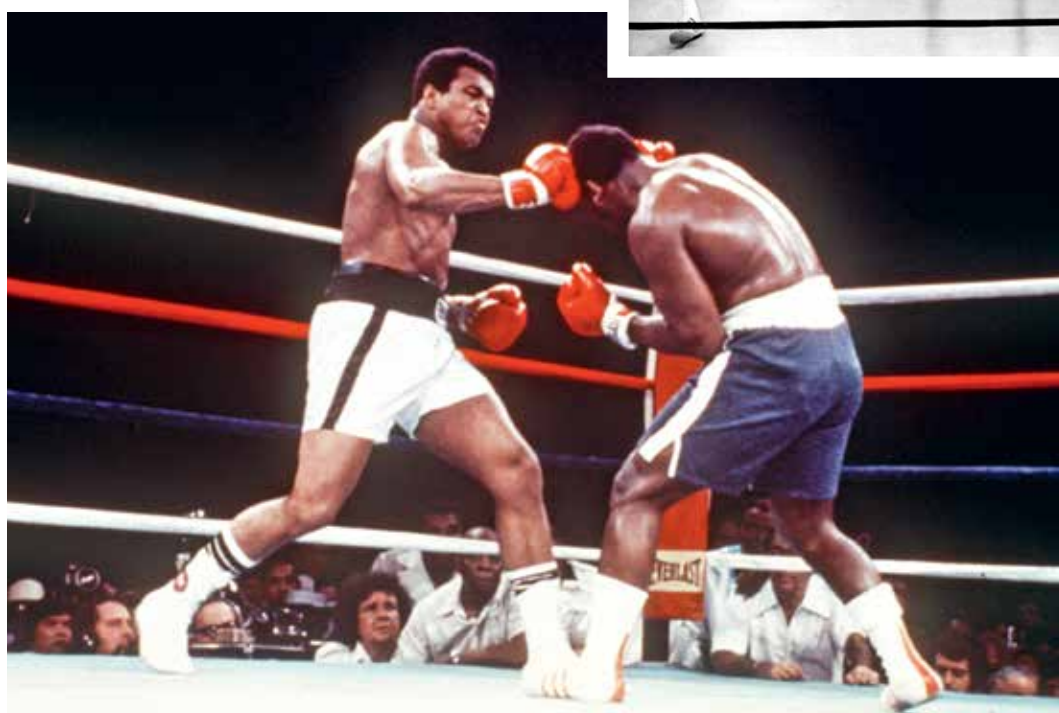
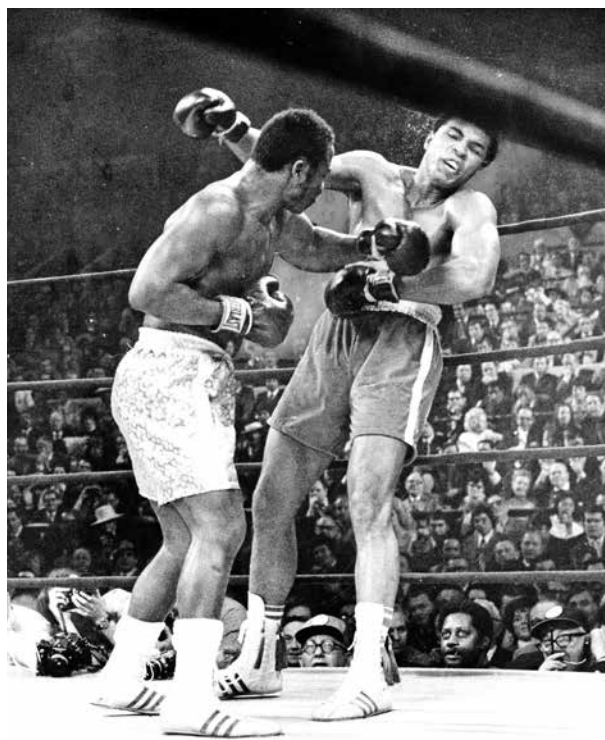
ONO KAD SE
BOG
BORIO S
ČOVEKOM

Piše: D. J. BUŽIĆ

reći put su se sreli. Treći - i poslednji. Bio je vrela oktobar 1975. u Manili. Temperatura je dostizala 40 stepeni. U ringu - pakao. Muhamed Ali protiv Džoa Frejzera - dva sveta, dve filozofije, dva načina da voliš boks. I da umreš od lepote.

Zvali su to „Trila u Manili“, ali to nije bila borba - bio je to rat.

**MUHAMED ALI
PROTIV DŽOA
FREJZERA, 1.
OKTOBAR 1975.**



Fotografije: Profimedia

Ali je primao udarce koje ni planina ne bi izdržala. Frejzer je udarao kao da kopa sopstveni grob

Veći od sporta

Ali je bio šoumen, pesnik, pobunjenik, čovek koji je boks pretvorio u protest, u umetnost, u metaforu.

Frejzer je bio tišina, znoj, rad u rudniku, poštenje koje boli. Jedan je leteo kao leptir i ubadao kao pčela. Drugi je ulazio kroz vatru, bez stila, ali sa strašću koja prži.

I treći put su se sreli. Išli su udarac za udarac. Runda za run-

dom. Bez taktike. Samo strast i volja.

Manila - mesto pročišćenja

Publika je plakala. Komentatori su ćutali. Sudije su gledale u pod.

Od devete runde, borba je prestala da bude sport. Postala je nešto veće - ljudska izdržljivost u svom najogoljenijem obliku.

Ali je primao udarce koje ni planina ne bi izdržala. Frejzer je udarao kao da kopa sopstveni grob.

U 14. rundi, Frejzer više nije video. Njegov trener, legendarni Edij Fač, nije mu dozvolio da izađe na 15. rundu. „Znao sam da bi poginuo ako mu dozvolim još jedan korak“, rekao je.

U suprotnom uglu, Ali je ostao sedeći, sa rukama pored tela. Tih je šapnuo:

„Nikada nisam bio bliže smrti.“

Poštovanje iz pakla

To nije bio poraz Džoa Frejzera. To je bila pobjeda boksa. Pobjeda duha. Trijumf čoveka koji je gubio - ali nikada nije poklekao.

Nakon Manile, Ali je izgovorio jednu od svojih najdubljih rečenica:

„Ako me Bog ikada pozove u sveti rat, voleo bih da Džoa Frejzer bude tada pored mene.“

To je ono što je Manila donela - ne rezultat, već istinu. U svetu marketinga, novca, slave, lažnih heroja - Manila je bila stvarna. I krvava. I sveto mesto.

Epitaf jedne epohe

Nakon te borbe, ništa više nije bilo isto. Ne boks. Ne Ali. Ne Frejzer. Ne ni svet.

I danas, pola veka kasnije, kada neko pita šta je boks, možeš samo da kažeš:

„Pogledaj Manilu. I biće ti jasno.“

Jer neki mečevi ne traju 15 rundi.

Oni traju - zauvek.

TRILA U MANILI - BORBA KOJA JE PROMENILA SVE

Muhamed Ali vs Džoa Frejzer
| 1. oktobar 1975, Manila, Filipini

OSNOVNI PODACI

LOKACIJA:

Araneta Coliseum, Manila

TRAJANJE:

14 rundi pakla

ULOG:

Titula svetskog šampiona u teškoj kategoriji (WBA i WBC)

GLEDALACA:

28.000 uživo, milioni širom sveta

TEMPERATURA U RINGU: Preko 40°C

KLJUČNI MOMENTI

Runda	Događaj
1-3	Obostrano oprezno otvaranje. Ali koristi brzinu, Frejzer pritiska.
4-6	Frejzer sve više ulazi u distancu. Levi kroše počinje da pogađa.
7-9	Pakao počinje. Ali udara brzo, ali i prima snažno. Oba borca ranjena.
10-11	Publika na nogama. Ali koristi taktiku "rope-a-dope". Frejzer ne staje.
12-13	Frejzer jedva vidi. Ali na ivici snage. Udarcima se više ne broji broj.
14	Frejzeru zatvoreno levo oko. U pauzi, trener Fač prekida borbu.

CITATI KOJI SU UŠLI U ISTORIJU

MUHAMED ALI:

„Nikada nisam bio bliži smrti nego u toj borbi.“

EDI FAČ (FREJZEROV TRENER):

„Nisam mogao da ga pustim da umre pred mojim očima.“

MUHAMED ALI (NAKNADNO):

„Ako me Bog ikada pozove u sveti rat, voleo bih da Džoa Frejzer bude tada pored mene.“

STATISTIKA BORBE

KATEGORIJA	ALI	FREJZER
Ukupni udarci	457	440
Preciznost	39%	37%
Direkt udarci	230	173

KULTNA PRIČA KOJA JE PROMENILA
SPORTSKU KINEMATOGRAFIJU



ROCKY mit film

SAGA U SEDAM RUNDI



Ovako je govorio Silvester Stallone...

- "Roki nije o boks. On je o borbi. I to onoj koju svako vodi - u sebi."
- "Nisam ja stvorio Rokija. On je stvorio mene."
- "Kada sam napisao Rokija, bio sam niko. Niko mi nije nudio ništa. A ja sam želeo samo jednu šansu - kao i on."
- "Ljudi vole Rokija jer on nikad ne odustaje. A svi mi želimo da u sebi imamo nešto što nikad ne odustaje."
- "Pisao sam taj scenario dok sam imao 106 dolara na računu i psa kome nisam imao da kupim hranu. I znao sam - ako sad ne napišem istinu, nikad neću uspeti."
- "Roki nije bio pametan. Nije bio brz. Ali imao je srce. I to je sve što ti treba da ustaneš sa poda."



**U PRVI FILM JE ULOŽENO
NEŠTO VIŠE OD MILION
DOLARA, A DOBIT KOJU
JE OSTVARIO IZNOSILA
JE PREKO 117 MILIONA
DOLARA**



Fotografije: Profimedia

ROCKY (1976)

Režija: Džon Avildsen
Scenarista i glavni glumac: Sylvester Stallone
Žanr: Drama / Sport
Nagrada: Oskar za najbolji film

ZAŠTO JE OVAJ FILM VAŽAN ZA BOKS?

Prikazao je boksera kao čoveka - ne kao brutalnu mašinu. Uveo je empatiju u ring i podigao boks iz tame zadimljenih sala u centar pažnje čitave planete.

SCENA ZA PAMĆENJE:

Trening na klasičnim ulicama, trčanje kroz pijacu, trčanje uz stepenice muzeja - bez glamura, bez sponzora, samo srce.

DA LI JE REALNO?

Borbe su stilizovane, ali duša filma je istinita. Svako ko je ikad ušao u salu zna taj osećaj.

ZAKLJUČAK:

Roki nije film o tituli. To je film o preživljavanju, o volji, o udarcu koji primiš - i odluci da ustaneš.

Roki nije ostao na jednom filmu. Njegova priča nastavila se kroz decenije - kroz padove, povratke i novu generaciju boraca. Ovo je svih sedam poglavlja legende:

- 1 Rocky (1976):** Skromni bokser iz Filadelfije dobija šansu protiv šampiona Apola Krida
- 2 Rocky II (1979):** Roki se vraća i osvaja titulu u revanšu života
- 3 Rocky III (1982):** Slava ga uzdrma, a Klabber Lang ga baca na dno
- 4 Rocky IV (1985):** Ide u SSSR da osveti smrt Apola i bori se protiv Draga
- 5 Rocky V (1990):** Gubi novac i zdravlje, ali ne i srce, trenira mladog borca
- 6 Rocky Balboa (2006):** U poznim godinama još jednom ulazi u ring, protiv vremena
- 7 Creed (2015-2023):** Prenosi znanje sinu Apola Krida, postaje mentor nove generacije

Piše: D. J. BUŽIĆ

Ne postoji važniji film o boks od Rokija. Niti emotivniji. Niti onaj koji je ostavio dublji trag - u bioskopima, ringovima, svlačionicama, salama, pa i u životima onih koji su sanjali šansu.

Roki nije samo film. To je pravac. Pokret. Najveća motivacija u istoriji sportske kinematografije.

Nisu sve borbe vođene zbog po-

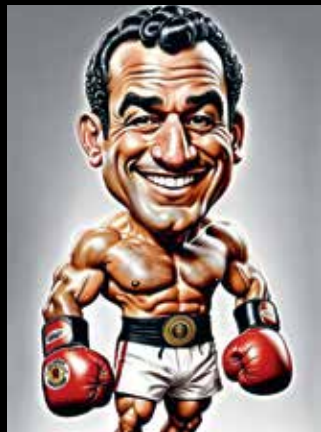
ena. Neke se vode zbog samopoštovanja. A Roki je film koji je naterao milione da vežu pertle na starkama, kupe staru trenerku i potrče uz prve gradske stepenice - ne da bi stigli negde, već da bi dokazali sebi da mogu.

Silvester Stallone je napisao scenario za Rokija u tri dana, spavajući po jeftinim sobama i preživljavajući na sendvičima od tunjevine. Nudio je priču o bokseru gubitniku, ali niko nije hteo da mu da šansu - osim pod uslovom da ne glumi. Odbio je. I time počeo sopstveni meč sa ce-

lim svetom. Kada je konačno dobio priliku, udario je direktno u emocije planete. Bio je to nokaut za Holivud.

Sa sirovim kadrovima Filadelfije, znojem koji se meša s nepravdom, sa udarcima koji više bole u duši nego u telu - Roki je promenio sve. Bio je inspiracija da se klinci prijave u salu, da treneri pronađu novu veru, da život opet ima smisla. Jer svako ima pravo na svoju rundu.

I baš zato, kad čuješ muziku „Gonna Fly Now“, znaš - ring više nije samo mesto borbe, već mesto nade.



ROKI MARCIANO

je jedini teškaš
šampion bez poraza
- 49 pobjeda, 43
nokauta.

ŽENE

su ušle u olimpijski
ring tek 2012. godine.

DA LI STE ZNALI?

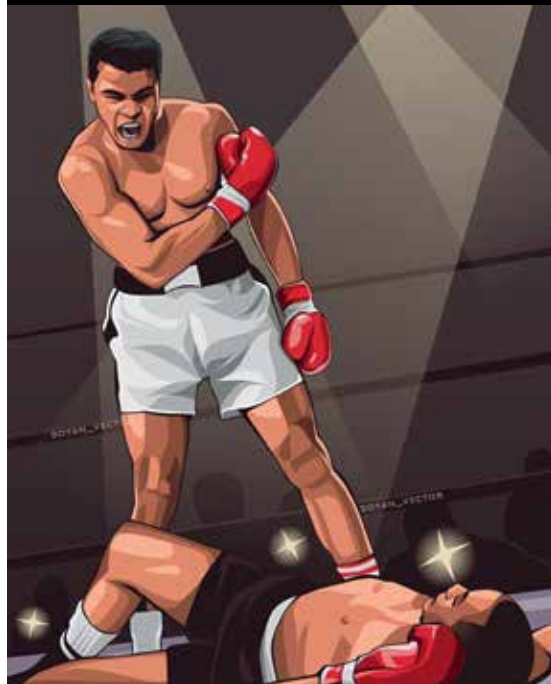
MAJK TAJSON

je postao svetski
šampion sa 20 godina
i 4 meseca - najmlađi
teškaš ikada.



MUHAMED ALI JE BACIO ZLATNU MEDALJU

u reku Ohajo - jer su ga odbili da
usluže u restoranu zbog boje kože.



PRVA SRPKINJA U ISTORIJI OLIMPIJSKIH IGARA

koja se takmičila
u boksu je Nina
Radovanović (Tokio,
2021)

DŽO LUIS

je bio svetski
šampion 12 godina
zaredom.



KUBANSKI BOKSERI

decenijama nisu
smeli da se bave
profesionalnim
boksom jer je Fidel
Kastro 1962. godine
zabranio profi sport.



Foto: AI

NAJDUŽA BORBA U ISTORIJI

trajala je 110 rundi i više
od 7 sati - održana je 1893.
u Nju Orleansu.

U JUGOSLAVIJI

je 1987. bilo više od 500 boksaerskih
klubova - danas ih je višestruko
manje na ex-yu prostorima.

SA VISOKO PODIGNUTIM BROJEM SLEDEĆE RUNDE, ONA POSTAJE
GLAMUR, LEPA PAUZA U OKRŠAJU, SIMBOL BOKSERSKOG SPEKTAKLA

RING DEVOJKA ZVEZDA IZMEĐU RUNDI



Fotografije: Profimedia



Kada u areni utihnu udarci, reflektori prate drugačiju siluetu - pojavljuje se ring devojka.

Sa visoko podignutom tablom s brojem sledeće runde, ona postaje glamur, lepa pauza u okršaju, simbol boksaerskog spektakla.

Sve je počelo u kockarskoj prestonici sveta. Da bi zabavili publiku između rundi, promotori su angažovali atraktivne devojke s tablama. Od usputne pojave, one su prerasle u nezaobilazni vizuelni detalj svakog većeg meča.

U vreme velikih promotora poput Dona Kinga i Boba Aruma, ring devojke postaju deo brenda - uniformisane, sa logotipima sponzora. Njihovo prisustvo je pažljivo osmišljeno kao i ulazak boraca u ring.

U Americi i Meksiku, one su ambasadorke. U Japanu - medijski trenirane ikone. Ne-

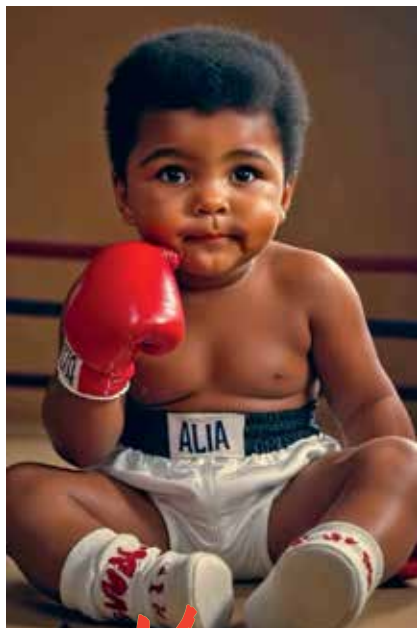
ke zemlje uvode i ring momke zbog rodne ravnoteže. U amaterskom boksu one izostaju, ali u profesionalnim arenama su nezaobilazne.

Ring devojke danas imaju armije pratilaca na društvenim mrežama. One su modeli, influencerke, glumice. Ponekad poznatije i od samih boraca. Njihovo prisustvo podseća da boks nije samo sport. On je i predstava. A one su deo tog rituala. **D. J. B.**



MUHAMED ALI

I kao beba znao je da leti kao leptir

**DŽORDŽ FORMAN**

Nasmejan - i uz svoj mini roštilj

**TAJSON FJURI**

Mali kralj haosa sa bebaćim osmehom



VEŠTAČKA INTELIGENCIJA PRETVORILA LEGENDE BOKSA U PRESLATKE BEBE

Sampioni U PELENAMA

Šta se dešava kada AI odluči da brutalne šampione pretvori u bebe? Dobijamo neodoljivu galeriju „beba boksera“ koja je osvojila društvene mreže! Od Alija do Mejvedera - svi su u pelenama, ali i dalje prepoznatljivi.

**IVANDER HOLIFILD**

Dva uha i mnogo harizme

**MAJK TAJSON**

Beba s tigrom - ali i dalje opasan

**FLOJD MEJVEDER**

Zlatne pelene za „Moneyja“

Pripremio: D. J. B. Foto: AI/Profimedia



**ALTA
BANKA**

**STABILNA,
SIGURNA
I JAKA**

www.altabanka.rs

PORODIČNI COPY PASTE

od 18 do 26 godina

1.800 DIN
MES

**I dva telefona
na rate**

Postpejd tarifa kao roditelji, ali po nižoj ceni.
A od sada i iPhone 15 za 1.800 din/mes
i iPhone 16 Pro za 2.925 din/mes uz istu tarifu!

Navedena cena od 1.800 dinara se odnosi na uslugu Porodični Copy/Paste za Soko i Omorika tarife, i važi do kraja ugovorne obaveze roditelja. Navedene cene su mesečne rate iPhone uređaja za tarifu Soko lite i UO od 24 meseca, uz uračunat maksimalan iznos Eko popusta i kupovinu na 48 rata preko UniCredit banke. Za više informacija posetite mts.rs ili pozovite 0800 100 150.

mts